மூன்று நாடுகள் அறுபது நாட்கள்

(பயணக் கட்டுரைகள்)

* ஜப்பான்
* ஐக்கிய அமெரிக்கா
* கனடா

இர. ந. வீரப்பன்

வெளியீடு:
உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்
இலங்கைக் கிளை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Man Power Foreign Employment Division

★

T.V. TRAVELS & TOURIST

★

RAILWAY STATION FRONT

Brown Road
Kokuvil
Sri Lanka

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மூன்று நாடுகள்
அறுபது நாட்கள்

(பயணக் கட்டுரைகள்)

இர. ந. வீரப்பன்

(தலைவர், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்)

வெளியீடு:

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்

International Movement for TAMIL CULTURE

இலங்கைக் கிளை,
67, புகையிரத நிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

விலை: ரூ. 6-00

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இலங்கைக் கிளை

நிர்வாக சபை

தலைவர் :	பொன். பூலோகசிங்கம்
உப-தலைவர் :	எஸ். ஏ அம்பலவாணர்
இணைச் செயலாளர்கள் :	இ. சற்குருநாதன்
	சி. சி. வரதராசா
பொருளாளர் :	இ. தவகோபால்
பத்திரிகாசிரியர் :	ஆ. சண்முகலிங்கம்
	(உலகத் தமிழர் குரல்)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அணிந்துரை

நவீன போக்குவரத்துச் சாதனங்களின் உதவியினால் உலகம் சுற்றும் பயணங்கள் எளிதாகியதின் பயனாக 'பயண இலக்கியங்களும்' பல மொழிகளிலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனினும் 1960க்குப் பின்பே, தமிழ்மொழியில் பயண இலக்கிய வளர்ச்சி வேகம் பெறுவதாயிற்று. ஏ. கே. செட்டியார், மணியன், பார்த்தசாரதி, சோமலே முதலியோரே தமிழில் பயண இலக்கியத்தைச் செழுமைப் படுத்தியவர்கள். ஈழத்திலும் பத்துக்கு மேற்பட்ட பயண இலக்கிய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. பயண இலக்கியம் என்பது குறிப்பிட்ட நாடுபற்றிய முழுமையான செய்திகள், பயண அனுபவம், அறிவியற் சிந்தனை என்பவற்றை உள்ளடக்கிய ஓர் இலக்கிய வடிவமாகும். அதில் அரசியல் பிரச்சாரமோ, தத்துவார்த்த கோட்பாட்டு விளக்கமோ முதன்மை பெறக் கூடாது.

பயண இலக்கியங்கள் நூல் வடிவிலும், கட்டுரை வடிவிலும் வெளிவந்துள்ளன. பயண இலக்கியகாரர்கள் எழுதுவதற்கென்றே பயணம் மேற்கொள்கின்றனர். சிலர் வேறு காரணங்களுக்காகப் பயணம் செய்து, தாம் பெற்ற பயண அனுபவங்களை எழுதியும் வந்துள்ளனர். இவ்வகையில் இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்ததே இந்நூலாகும். உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத் தலைவர் ஆர். என். வீரப்பன் அவர்கள், 1987 இல் மலேசியாவிலிருந்து யப்பான் ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா ஆகிய இடங்களுக்குத் தாம் மேற்கொண்ட பயண அனுபவங்களைக் கூறுவதே இந்நூல். இதிலுள்ள கட்டுரைகள் மலேசியாவில் 'ஞாயிறு ஓசை' என்ற பத்திரிகையில் வெளிவந்தவையாகும். அவற்றைத் தொகுத்து, உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகத்தின் இலங்கைக் கிளையினர் நாற்பது பக்கங்களைக் கொண்ட சிறு நூலாக வெளியிட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க இலக்கியப் பணியாகும்.

இந்நூலில் முக்கியமாக வீரப்பன் அவர்கள் தாம் சென்ற இடங்களில் வாழ் தமிழ் மக்களின் நிலைப்பாடுபற்றி அதிகம் அக்கறை கொண்டிருப்பதும் அவ்வவ்விடங்களின் கலை, கலாசார விழுமியங்களை அறிந்து கொள்வதில் காட்டிய ஆர்வமும் வெளிப்படுகின்றன. வீரப்பன் அவர்கள் பயண இலக்கியகாரர் வரிசையிலும் இடம் பிடித்துக் கொண்டார் என்றே கூறவேண்டும்.

கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்
சிரேஷ்ட தமிழ் விரிவுரையாளர்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அகவுரை

எல்லோரும் பயணம் போகிருர்கள். சர்வதேச நாடுகளுக்கிடை யில் பயணங்களை மேற்கொள்வோர் எண்ணிக்கை நாளாந்தம் அதிக ரித்து வருகின்றது. ஆனல் எல்லோரும் தமது பயண அனுபவங்களை எழுத்தில் வெளியிடுவதில்லை. ஏனெனில் எல்லோரும் தமது பயண அனுபவங்களை வித்தியாசமான கோணத்தில் பார்ப்பதோ சிந்திப் பதோ கிடையாது. ஒரு அறிஞன் அல்லது ஒரு பத்திரிகையாளன் அல்லது ஒரு எழுத்தாளன் — இவர்கள்தான் தமது பயண அனுபவங் களை மற்றவர்க்கு எடுத்துச் சொல்கிருர்கள். ஏனெனில் இவர்கள் தான் தாம் பயணம் செய்த நாடுகளில் தாம் பெற்றுக்கொண்ட வித் தியாசமான அனுபவங்களை வித்தியாசமான கோணத்தில் நோக்கு கிருர்கள்.

இந்த வகையில் மலேசிய எழுத்தாளரும் உலகத் தமிழ்ப் பண் பாட்டு இயக்கத்தின் சர்வதேசக் கிளையின் தலைவருமான திரு ஆர். என். வீரப்பன் அவர்கள் தனது தளத்தில் நின்றுகொண்டு தாம் பயணம் செய்த நாடுகளைப் பார்க்கிருர். அதனை நாம் நூல் வடிவ மாக்கியுள்ளோம். மலேசிய எழுத்தாளர் ஒருவரது பயண அனுப வங்கள் ஈழத்தில் நூல் வடிவம் பெறுவது இதுவே முதற்தடவை என்று எண்ணுகிறோம்.

இந்த வகையில் பல்வேறு நாடுகளுக்கிடையில் பரந்து வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கிடையில் பரஸ்பரம் தொடர்புகளையும் புரிந்துணர்வுகளையும் வளர்க்கவேண்டும் என்ற எமது இயக்கத்தின் இலட்சியத்தின் ஆரம்ப புள்ளியாக இந்த நூலைக் கருதுகிறோம்.

இவ்வாறன எமது எதிர்கால வெளியீடுகளுக்கும் ஊக்கம் தர வேண்டியது எமது வாசகர்களது கடமையாகும். இந்நூலை எழுதிய திரு. வீரப்பன் அவர்களுக்கும் இந்நூலை அச்சிட்டு உதவிய அச்ச கத்தாருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

நன்றி கலந்த வணக்கம்

சட்டத்தரணி
பொன். பூலோகசிங்கம்
தலைவர்
உ. த. ப. இயக்கம்
(இலங்கைக் கிளை)

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

திருட்டே இல்லாத நாடு

31-10-1987 காலை பத்து மணிக்கு மாஸ் விமானத்தில் எனது ஜப்பானியப் பயணம் தொடங்கியது. அன்று சனிக்கிழமையாதலால் பயணிகள் மிகுந்திருந்தனர். விமானத்துக்குள் வலதுபுற சன்னலருகில் எனக்கு இருக்கை கிடைத்தது என் மகிழ்ச்சியை அதிகரித்தது. தெரிந்தவர்கள் யாருமில்லை. மலேசியர், இந்தியர் சிலர் அதில் வந்தார்கள். மற்றவர்கள் வெள்ளையரும், நிப்போனியரும், சீனர்களுங்கூட வந்தனர்.

வழிநெடுக வானமண்டலம் புகைபோன்று மேகக் கூட்டங்களைக் காட்டியது. புகையா பனிமலையா எனத் தெரியாதளவு அழகாக இருந்தது. மேகமூட்டங்கள் ஓடுவதும், கலைவதும் இனிய காட்சிகள். வண்ண வண்ணத் தோற்றங்கள் அவற்றின் சுருள்களில் எழில் காட்டின. களைப்பால் சற்றுத் தூங்கினேன்; எழுந்தேன்! அஞ்சலட்டை இரண்டில் தோக்கியோ சேரும் நோக்கையும் உணவையும் எழுதி விமானப் பணியாளரிடம் தந்தேன். இது என் வீட்டுக்கு அனுப்பிய கடிதம்.

ஆறரை மணி நேரத்தில், மாலையில் நான் என் கைப்பையுடன் தோக்கியோ விமானத் தளத்தில் இறங்கினேன். உடல்நிலை சாதாரண குளிர்மையாக இருந்தது. நரித்தா விமான நிலையம் என்பது அதன் பெயர். நரித்தா என்றால் நாரை (கொக்கு). ஜப்பானிய விமானச் சின்னம் வளைவாக வெள்ளை சிவப்புள்ள நாரையின் வடிவமாகும்.

கெடுபிடி இல்லை!

வெகுசுலபமாக குடிநுழைவு, சுங்கச் சோதனைகள் முடிந்தன. மலேசியர்களுக்கு எந்தக் கெடுபிடியும் அங்கு ஏற்படவில்லை. எனது லக்கேஜ் பெட்டியை வாங்கப்போகும்போதே, யோகி சுவாமி விஞ்ஞானந்தா கேட்டுக்கு வெளியே நின்று கொண்டு கையசைத்து வரவேற்புக் கூறினார். பெட்டியைப் பாதுகாப்பகத்தில் வைத்துப் பற்றுச்சீட்டுப் பெற்றுக் கொண்டு திரும்பி, வெளிப்புற பேருந்து நிலையத்திற்கு வந்து விட்டோம். இருவருக்கும் சுவாமி தேநீர் போட்டுத் தந்ததைக் குடித்தோம். சற்று நேரத்தில் அவரது மாணவியும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யோகப்பயிற்சியாளருமான திருமதி பிரேமசக்தி தேவியும் அங்கு குடு குடு என ஓடி வந்து சேர்ந்தார்.

இவர் ஜப்பான்காரி. கைகொடுத்து வரவேற்றுப் பாராட்டினாள். சாமியாரும் அவளும் நிப்பொன் மொழியில் பேசிக் கொண்டனர். சுவாமி முன்பு பத்தாண்டுகள் தோக்கியோவிலும், அங்கு பிற பகுதிகளிலும் வாழ்ந்ததால் மிகச் சரளமாக ஜப்பான் மொழியும் பேசினார்.

நாங்கள் மூவரும் பேருந்தில் சென்று ஒரு மணி நேரத்தில் தோக்கியோ மாநகரை அடைந்தோம். பிறகு அங்கிருந்து மெட்ரோ என்னும் பாதாளரயிலில் சிறு நகரப் பகுதிக்குப் போய் இறங்கி வீட்டுக்கு நடந்தோம். வீடு மிக அருகில் இருந்தது.

நான் புதிய சூழலில் மட்டுமல்ல; புதுவகையான உடல் உணர்ச்சியைப் பெற்றேன். இது எனக்குப் புத்தம் புது அனுபவம். உடல் முழுதும் குளிர்கிறது. காய்ச்சல் வந்தவன் போல் நடுநடுங்குகிறேன். தனிக்கோட்டைப் போட்டுக் கொண்ட அவர்களுடன் நானும் நடக்கிறேன். அந்தக் கோட்டு என்னிடமில்லை.

வீட்டின் ஒரு பகுதி அட்டையாலும் பிளாஸ்டிக் தட்டைகளாலும் தடுக்கப்பட்டிருந்தது. மிகச் சிறிய பகுதி. இதில்தான் சாமியார் வாடகை கந்துகொண்டு இருந்தார். இதிலும் சமையலறை. குளியலறை, கழிவறை, படுக்கையறை இருவர்க்கு ஏற்றதுபோல் இருந்தன. வெளியிலிருந்து கடுங்குளிர் காற்று வருவதைத் தடுக்கும் தற்போதைய அந்த அமைப்பு காட்டியது. ஜப்பானியர் குறைவான விலையில் சிக்கனமாக சிறு சிறு வீடுகளைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்கின்றனர்.

முதல் நாளிரவு படுப்பதற்கு நள்ளிரவாயிற்று. இங்கு இரண்டு மணி நேரம் கூடுதலாக கடிகாரம் காட்டுகிறது. சோறும் கறியும் சைவ உணவுதான். உப்பு, புளி, உறைப்பற்ற குழம்புடன் சோறு சாப்பாடுதான் அன்றிரவு. இதுபோல் ஏழு நாளும் உண்டோம். அந்த ஜப்பானிய அம்மாள் அதன் பின் தன் வீட்டுக்கு நடந்தே சென்று விட்டாள்.

இப்போது பூமியின் கடகரேகைக்கு மேல் வடபுலம் எல்லாமே குளிர்காலம். இது அக்டோபரில் ஆரம்பித்து ஜனவரியில் முடியும். (ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி கடுங்குளிர்). படிப்படியாக குளிர் குறைந்து மலேசியா மாதிரி அப்போது தட்பவெப்ப நிலை வருமாம். என் பயண காலமே குளிர் காலமாகிவிட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நவம்பர் முதல் ஏழு நாளும், ஒவ்வொரு நாளைக்கும் நண்பகல் வேளைக்குப் பிறகு சாமியாருடன் நான் தோக்கியோ, கியாத்தோ இப்படிச் சில பகுதிகளுக்குப் போய் வருவேன். நானாகத் தனியாக எங்கும் போவதில்லை. மெட்ரோ தொடர் வண்டியில் போய், திரும்பும்போது அந்த மாபெரும் தோக்கியோ நகரின் பல பகுதி எழில் காட்சிகளைக் கண்டு ரசித்தேன்.

குளிராட்சிக் காலத்திலும் இளந்தென்றல் வீசியது: சில வேளைகளில் மழை பெய்தது. மழை பெய்யும் சமயத்தில் குளிர் குறைவாக, மனதுக்கு இதமாக இருந்தது.

சாமியார் மழையைப் பொருட்படுத்துவதில்லை. மஞ்சள் காவி வேட்டியுடன், குளிர் கோட்டு அவர் அணிவதுபோல், எனக்கும் ஒரு சாம்பல் நிறக் கோட்டு தந்துவிட்டார். தலையில் 'லண்டன் தொப்பி'யை அணிந்து கொண்டேன்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை நகருலா சென்றோம். பல பெரிய பேரங்காடிகளில் நுழைந்து வந்தோம். பொருட்கள் விலை மிக அதிகம். மலேசியாவை விட இது அதிகமாகத் தெரிந்தது. ஜப்பானியத் தேயிலையில் பல வகைகளை சாமியார் வாங்கிக் கொண்டார். இவற்றில் சிவப்பு, பச்சை, மங்கிலித் தேயிலையாகவும் பலவிதமாக இருந்தன. பாலும், சீனியும் கலக்காமல் தேனீர் வடித்துக் குடிப்பது இது

நிற்கக்கூட இடமில்லாத அளவுக்கு ஜப்பானியர் அணும் பெண்ணும் நகரத்தில், கையில் ஆளுக்கொரு கறுப்புக் குடையுடன் நடமாடுகிறார்கள். குடையில்லாத எந்த மனிதரையும் காண முடியாது அங்கு. சிறு தூறலையும் அவர்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாதாம். அனைவரும் தங்கள் தாய்மொழியின் - நிப்பொங் - மொழியிலேயே தான் பேசிக்கொள்கின்றனர்; உரையாடுகின்றனர். பாதாள ரயிலிலும் ஆளுக்கொரு புத்தகம் வைத்துக்கொண்டு படிக்கிறார்கள் சிலர் தக்க வேளையில் ஒய்வாக உறக்கம் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். பலர் முகத்தில் மலர்ச்சி இல்லை. வேலைக் களைப்பும் உடல் சோர்வும் அவ்வாறு இருக்கலாம்.

சிக்கிடி சிக்கிடி நடையில்...!

'சிக்கிடி சிக்கிடி' என நடந்துபோகும் ஜப்பானியப் பெண்களின் நடையைக் கவனித்தேன். பாவமாக இருக்கிறது. குளிரில் எனக்கும் அந்த நடை வந்து விட்டது. விரைந்து காலை எட்டி வைக்கவே முடியவில்லை. இராணுவ நடையெல்லாம் அங்கு நடக்காது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஏன் ஜப்பான் என்று பெயர் வைத்தார்கள் என்பதை நான் நன்ருக விளங்கிக் கொண்டு சாமியாரிடம் விளக்கினேன். தமிழகத்தில், 'இலன் சப்பாணிப் பையன்' என சூம்பிப்போய் நடக்கும் பொடியனைப் பார்த்துச் சொல்வார்களாம். உடல், கால், கை, நரம்பு சூம்பிப் போய், தனிநடை நடப்பவர்களைத் தமிழில் 'சப்பாணி' எனச் சொல்வது வழக்கம். நடப்பதும் ஓடுவதும் அங்கு இப்படித்தான் சப்பாணித்தனமாக இருந்தது. நிப்பன் என்ருலும் ஜப்பான் என்ருலும் ஒன்றுதான். உடம்பு சூம்பிப்போய் குளிர்காலத்தில், நரம்புகள் நாடியை முடக்கி, ரத்த ஓட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி விடுவதை என் அனுபவத்திலேயே கண்டு கொண்டேன்.

ஜப்பானிய மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள்

ஜப்பானியச் சொற்கள் பல எனக்கு விளங்கின. எனக்குப் பன்னிரண்டு வயதாக இருந்த போது, 1942ல் இங்கு ஜப்பானிய ஆட்சி நடந்தது. அப்போது தமிழ்ப்பள்ளியில் கட்டாயப்பாடமாக ஜப்பான் மொழி கற்றுத் தந்தார்கள். 'ஓகாயோ குதாய் மஸ்கா' என்ற காலை வணக்கம், ஒரு பாட்டுமே எனக்கு இன்று வரை நினைவில் உண்டு. ஜப்பான் — மலாய் அகராதியும், ஜப்பானில் கலந்த 500 தமிழ்ச் சொற்களின் பட்டியலும் என்னுடன் இருந்தன. பட பட என அம்மொழியில் பேசும் போது கருத்து விளங்காவிட்டாலும், பல சொற்கள் தெரிந்தன. கூர்ந்து கேட்கும் போது கருத்து விளங்குகிறது.

ஜப்பானியப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு போய்ப்பார்க்கும் வாய்ப்பு இல்லாமல் போய் விட்டது. இங்கு தமிழ்ப்பயிற்சி உண்டு.

ஒருநாள் அசாகுசாலில் அமைந்திருக்கும் உலகப் புகழ் வாய்ந்த கண்ணன் கோயில் என்ற ஜப்பானியப் பகோடாவுக்குப் போனோம். அது மிகப்பெரியது. தோக்கியோ நகர்ப்புறக் கோயிலான இது மிகப் பழைய புத்தர்கோயில் எனச் சொல்லப்பட்டது. கி.பி 1603—1867 காலகட்ட அரசாங்க ஆட்சியில் மரங்களால் கட்டப்பட்டது இது. சைவ வைணவ அமைப்புடன், முகப்பில் மிகப்பயங்கரமான இரு துவாரபாலகர் என்னும் மல்லர்களின் சிலைகளை அமைத்திருக்கிருர்கள். வேண்டுதலுக்காகவும், உல்லாசத்துக்காகவும் பல அயல் நாட்டார் இங்கு வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிருர்கள்.

ஞாயிறு உதயநாடான இது, பழமைக்கும் புதுமைக்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது. எலக்ட்ரானிக் — கம்ப்யூட்டர் வளர்ச்சியில் உலகப் புகழ் பெற்ற சூழலைப் பலமாடிக் கட்டிடங்களில் கண்டேன். மிகப் பெரிய 'கார் கண்காட்சி'களையும் பொறியியல் தொழில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வளர்ச்சியின் உச்சியிலும் அதன் திறனிலும் ஜப்பான் தலைநிமிர்ந்து முன்னேறச் சூழலைக் கண்டோம். பாதாள வண்டியிலும் ரயிலிலும், பேருந்துகளிலும் தோக்கியோவின் வடக்குத் தெற்காக நூறு மைல் வரை சென்றிருக்கிறேன். நகர்ப்புறக் கிராமங்களையும் கண்டு வியந்தேன். தக்கோயா, சின்ஜோக்கா, இப்படி சில பட்டினங்களையும் சென்று கண்டேன் அலு என்ற பழைய அன்னிய வியாபார நிலையம், உள்நாட்டுப் பக்கத்திற்கு பட்டுப் பட்டுத் தயாரிப்பு வரை நேரில் சென்று கண்டு வந்தோம். அதுவும் மிக நல்லபயனானது.

ஒரு யென்னிலிருந்து பத்தாயிரம் யென் (யேன்) வரை காகிதப் பணமும் பித்தளை - வெள்ளி நாணயமும் புழக்கத்தில் உள்ளன. நான் போயிருந்த சமயத்தில் இந்த நாணயமதிப்பு கூடிவிடவில்லை.

தேசியக் கலாசார பூச்சொரி விழா நவம்பர் மூன்றில் நாடெங்கும் நடந்தது. கொக்கைடோவில் பழமையயான அணிவகுப்பு நடனக் காட்சியை நடத்தினார்கள். கலைக் கண்காட்சி ஒன்றும் நடத்தினார்கள். பொறியியல் கண்காட்சிக் கூடங்கள் நீண்ட தூரத்திலே, உள்நாட்டு வெளிநாட்டு ஊர்திகளை வைத்து. இயக்கிக் காட்டியது பெரும் வியப்பாக இருந்தது. மலேசியாவில் பார்க்காத பல புதிய வகைக் கார்களும், வண்டிகளும் அங்கு காட்சிகளில வைக்கப்பட்டிருந்தன. புதிய தொழில் நுட்பக் கலைத்திறனில் அமைந்துள்ள வியப்பான வடிவமது.

ஐந்து இடங்களில் நமது யோகசுவாமியின் யோகப் பயிற்சிக் கிளைகள், யோகம் பயிற்றுவித்து வருகிறது. எல்லாமே ஜப்பானியர்க்காக ஜப்பானியர்களால நடத்தப்படுகிறது. சாமியார்தான் இயக்குநர் - தலைவர். இந்தத் தமிழர் பத்தாண்டாக இதைப் பரப்பி வருவது போல் ஆயிரமாண்டுக்கு முன்பே யோக முனிவர்கள் இக்கலையை அங்கு வளர்த்த வரலாறு உண்டு.

பரிசும் பாராட்டும்!

ஒருநாள் ஒரு விருந்தும், பரிசளிப்புப் பாராட்டு விழாவும் இந்த யோக மடங்கள் சேர்ந்து சாமியார் தலைமையில் நடத்தின. பல ஜப்பானியர்களும், மலேசியத் தமிழர் இருவர், ஒரு மலாயர் வந்திருந்தனர். அதில் பிரேம சக்தி தேவிக்கும், நிர்மலா தேவிக்கும் பரிசும் பதக்கமும், பட்டயமும் வழங்கினோம். கூட்டம் ஆங்கிலத்திலும் ஜப்பானிலும் நடந்தன. நான் ஆங்கிலத்தில் சுமாராகப்,

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பேசினேன். அங்கும் சைவ உணவுடன் பழ வகைகளும் இருந்தன. சில புதிய பழங்களை ருசித்துச் சாப்பிட்டேன். ஒரு நாள் இன்னொரு மடத்துக்குப் போனேன்; மற்றொரு நாள் இங்கு நிரந்தரமாகத் தங்கிவிட்ட ஓர் இந்திய முதியவரைக் கண்டு வந்தோம். ஜப்பானியத் தாவரங்களில் பல ஆசிய இனத் தாவரங்களாகும். ஆசியப் பண்பாட்டில் இது வடபுலம்.

ஜப்பானில் எங்குமே திருட்டு என்பது இல்லை. ஓர் ஆண்டு பயன்படுத்திய குடை, தட்டுமுட்டு சாமான்கள் முதலியவற்றை வீட்டுக்கு வீடு வெளித் தெருவில் குவித்திருந்ததை நானே கண்டேன். இவை கழிவுப் பொருட்களாகி விட்டன. மாநகரசபை இவற்றை அப்புறப்படுத்தி விடுமாம். பழையன கழிதல் இவர்களது பண்பாடு.

நிப்பொனிய நாகரிகம் வர வர மாறி வந்துவிட்டதாக சாமியார் என்னிடம் சொன்னார். இளைஞர்கள் யாவரும் சீன நாகரிகமான பெண்களும் சிலுவார் (முழுக்காலுறை) அணியும் பழக்கமே அது. தொள தொள என்றிருக்கும் சட்டையையே போட்டுக் கொள்ளும் பழக்கம் இப்போது வந்துவிட்டது. இந்த முறை இப்போது உலகம் எங்கும் பரவியுள்ளதை செலருண்டு லண்டன், பாரிஸ் ஜெனிவாவிலும் கண்டேன். நூற்றுக்குச் சில ஜப்பானியப் பெண்களை அவர்களது பழைய கலாசார ஆடைகளை பாரம்பரிய வண்ணத் துணிகளாக உடுத்தியுள்ளதையும் பார்த்தேன்.

மண்வளம் மிகச் செழிப்பாகவும், அது கருமண்ணாகவும் இருக்கிறது. காய்கறிகள் முதலிய உணவுப் பொருட்களை இதில் பயிரிட்டு உண்கிறார்கள். வடபுலக் குளிர் பகுதியான தீவுகளைக் கொண்ட ஜப்பானில் பல புதிய தாவரங்களையும், பூக்களையும், பழங்களையும் எனக்குக் காட்டினார்கள்.

தூய்மையும் ஒழுங்குமுள்ள இந்த மக்களில் சிலர் இன்னமும் பழைய காட்டுமிராண்டித்தனத்தையும் விட்டுவிடவில்லை. தோலுரித்த பச்சை மீனைத் தின்பார்களாம். சந்தைக் கடைகளில் இத்தகையவற்றைக் கண்டு வந்தபோது கசப்பு ஏற்பட்டது.

விலைவாசி உயர்ந்திருந்தாலும் வாழ்க்கைத்தரம் படுமோசமாகி விடாமல், சாதாரணமாக மக்கள் யாவரும் இதற்குப் பங்கேற்று ஒத்துழைத்து வருகிறார்கள். முக்கால்வாசிப் பொருட்களை வெளிநாட்டிடை விற்பனை செய்து அந்நியச் செலாவணியை மீட்பதே இவர்களது நோக்கம். அதனால் சிக்கனமாகவும் எளிமையாகவும் வாழ்கின்றனர்.

மிக மிக இன்றியமையாதவற்றை கடுமுறைப்புடன் பணத்தைச் சேமித்து, அவற்றை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஜப்பானியர் பல லட்சம் பேர் வட அமெரிக்காவில் குடியேறிய நிலையில் இத்தீவுகளில் மக்கள் நெருக்கம்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பழம்பொருள் காப்பகத்தில்...

8-11-87 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் மூவரும் தோக்கியோ விலிருந்து பேருந்துவில் நரித்தா விமானவூர்திக்குச் சென்று சேர்ந் தோம். நானும் சாமியுடன் லொஸ்ஏஞ்சல் போகவேண்டும். சுங்கச் சோதனையில்லை. ஆனால் விமானத்துறை வரி வாங்கினார்கள். இருவ ரும் அடுத்தடுத்த நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டோம். எட்டரை மணி நேரத்தில் நாங்கள் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸ் போய்ச் சேர்ந்த பின் னர் தேதி ஏழாகி விட்டது. ஒரு நாள் முதல் நாளாகி சனிக்கிழமை காலை நேரம் அது. ஒருநாள் வித்தியாசம் மட்டுமல்ல, மணியும் வித்தியாசமாகிவிட்டது.

சமைத்த உணவுப் பொருட்களுக்குத் தடை என்பதால் அங்கு கடுமையாகச் சோதிக்கிறார்கள். குடிநுழைவுச் சடங்குகள் முடிவுற் றன.

எனது மாஸ் பயண டிக்கட் எல்லை முடிந்துவிட்டதால் உள் நாட்டு அமெரிக்கப் பயண டிக்கெட். இனிமேல் பயன்படுத்தப் படவேண்டும் என்பதால், சாமியாரின் ஆலோசனைப்படியே நான் தனியே அங்கிருந்து விமானமேறி ஆக்லண்டு என்ற துறைமுக விமான நிலையத்துக்கு ஒரு மணி நேரப் பயணத்தில் வர வேண்டும் என ஏற்பாடு செய்து தந்தார். அவர் முதலில் போய்விட்டார். அடுத்த நண்பகல் வானவூர்தியான யுனைடெட் ஏர்லைன்சில் நான் போய்ச் சேர்ந்தேன். என் கைப்பையுடன், லக்கேஜ் பெட்டியோடு வெளியே வந்து அமர்ந்திருந்தேன்.

அரை மணி நேரத்தில் சாமியார், சரசுவதி தேவி என்ற அமெரிக்கப் பெண்மணியின் காரில் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். மூவ ரும் ஐந்து மைல் தூரத்திலுள்ள அவரது பேர்க்கிலி நகர யோக மடத்திற்கு வந்துவிட்டோம் இந்நகரம் மிகப்பெரிய துறைமுக மான ஆக்லண்டுக்கருகிலுள்ளது. இதன் மேற்கேதான் அதே தூர முள்ள சான்பிரான்சிஸ்கோ என்ற மாநகரமும் கடல் தீவில் அமைந் துள்ளது. இந்த மூன்று நகரங்களும் அடுத்தடுத்து இருப்பதால் மெட்ரோ தொடர்வண்டியும், பேருந்து வசதியும் மிக மிக விரை வான போக்குவரத்துத் துறையில் வளர்ச்சி பெற்றன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை பகலில் உணவுப் பொருளுடன் நாங்கள் மூவரும் உல்லாசமலைப் பிரதேச உலாவுக்குக் காரில் சென்றோம். மிகத் திறமையாக சரசுவதி தேவி கார் ஓட்டினார். இயற்கை வளக் காட்சிகளைக் கண்டேன். வியந்து பாராட்டினேன். நடந்து திரிந்தோம். மலையிலிருந்து சமதரையான பல மைல் தூரத்திற்கு அந்த மூன்று நகரப் பகுதிகளும் அழகாகத் தெரிந்தன. மலையைச் சுற்றி வரும் சிறு ரயில் வண்டியில் ஏறி வலம் வந்தோம். ராட்டினம் என்ற குதிரைச்சவாரி வண்டியில் பத்து நிமிடநேரம் ஏறி மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடும்படி என்னை ஆளாக்கி விட்டனர். அதுமாதிரி எங்குமே ஏறி மகிழ்ந்தது கிடையாது. விருந்தினரான என்னை பெரிதும் மகிழ்வித்து விட்டார்கள். திரும்பும்போது பல அதிசயமான மிகப் பெரிய பலசரக்கு விற்பனைக் கூடங்களில் நுழைந்து பார்த்தோம். சில பொருட்களை உணவுக்காக வாங்கினார்கள். உணவுப் பொருட்கள் முதல் உல்லாசப் பொருட்கள் வரை அங்கு விற்கப் பட்டன. ஜப்பானிய மார்க்கெட் ஒன்றும் பெரிதாக இருந்தது. மிக மலிவான பல சாமான்களைத் தேடி வாங்கினார் சாமியார். எது எது நல்லவை என்பதைக் கண்டுதான் வாங்கப்பட்டது.

எனக்கு வேண்டியதையும் வாங்கிக் கொடுத்தார். சிலவற்றை மறுநாள் போகும்போது வேறு கடையில் நானே வாங்கினேன். பல தடவை பல நாள் சான்பிரான்சிஸ்கோவுக்கு காரிலும் மெட்ரோவிலும் நானும் சாமியும் போய் வருவோம்.

அழகான கடற்கரையில்லாத சதுப்பு நிலமமைந்த சான்பிரான்சிஸ்கோ மாநகரம் மிக மிக அழகான பட்டினமாகும். பல இன மக்கள் வாழும் நகரமிது. சீன டவுன், ஜப்பான் டவுன் என சில பகுதிகள் இவர்களின் நாட்டுச் சூழலையும், மக்களையும் காட்டுகின்றன. இங்குள்ள ஜப்பானியப் பூந்தோட்டம் மிகப் பெரியது. இதில் நுழைந்தவுடன் ஜப்பானுக்கு வந்துவிட்டது போன்ற உணர்வு வியப்பால் மேலிடுகிறது. அங்கு சாமியார் சில ஆண்டுகள் யோகப் பண்ணையை நடத்தித் தங்கி வாழ்ந்தவராம். அவரது மாணவியான ஒரு ஜப்பானியப் பெண் இல்லத்திற்கும் சென்று வந்தோம். அவரது வீட்டைக் கண்டுபிடிக்க பல குறுக்குச் சாலைகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. இந்த நகரமும், கடை வீதிகளும் மேடு பள்ளமாக குறுக்கு மறுக்காக அமைந்திருந்தன.

இங்கும் எனக்குக் கடுமையாகவே குளிர் இருந்தது. மரங்கள் யாவும் இலைகளைக் கொட்டிவிட்டு காய்ந்த மரம்போல் நின்றன. இந்தக் குளிர்கால சமயத்தில் மூன்று மாதத்திற்குத் தாவரங்கள் தளிர்ப்பதில்லை. செடி, கொடி, புற்கள் முளைப்பதில்லை. பட்டுப் போனவையாகத் தரைகள் காட்சியளிக்கின்றன. சில புது வகையான

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மரங்களில் இலைகளும் தழைகளும் பழுத்துக் காய்ந்து சிவப்பாகத் தோன்றின.

சான்பிரான்சிஸ்கோவில் கண்டு வந்ததில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது ஆசியப் பழங்கலைப் பொருட்கூடம். சீனாவுக்குச் சென்ற போதி சத்துவர் என்ற புத்தத் துறவியான தமிழர் ஓவியம் சீன வடிவாக உள்ளது. பத்மபாணி என்ற சீனப் புத்த ஓவியத்தையும் கண்டேன். மத்தியாசியா, இந்தியா, மத்திய ஆசியா, சீனா, கொரியா, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளின் ஓவியங்களும், பழஞ்சிற்பங்களும், மண் பாண்டங்களும், சுவடிகளும் பெருமளவில் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

மருத்துவம், ஓகம், சிலம்பம், வர்மம், சமயம் ஆகிய கலைகளைப் பரப்பச் சென்ற புத்த சமணத் துறவிகளின் படிவங்களும் ஓவியங்களும் இருக்கக் கண்டேன். திபெத்திய கலைகளுமிருந்தன. மகாசித்த விருபா ஓவியத் தோற்றம் மீசை, தாடியுள்ள தமிழரையே நினைவூட்டியது.

இந்தப் பழம் பெரும் பொருட் காப்பகத்தில் பல நுணுக்கமான கைவினைப் பொருட்கள், ஐம்பொன் சிலைகள், செப்புத் திருமேனிகள், வெண்கலப் பொருட்கள் அனைத்தும் இருந்தன. நேப்பாளிய வெண்தாரா என்னும் 18ம் நூற்றாண்டு சிற்பம் இரண்டு அடி உயரம். காண்டாமிருக வடிவிலுள்ள குவளைக்குடம் 11ம் நூற்றாண்டில் சீனாவில் செய்யப்பட்டது. எழுத்துக்களால் அமைந்த சீன மலைப்புறக் காட்சி ஒன்று 1661ல் எழுதப்பட்டது. பளிங்குக் கற்களால் வனையப்பட்ட பெருங்கிண்ணம் ஒன்று இருநூறாண்டுக்கு முன் செய்யப்பட்டது. கி. பி. 950ல செய்யப்பட்ட ஆறு கையுள்ள மரப் புத்தர் வடிவம் பேரழகு. இவர் பெயர் நாரின கன்னன, முந்நூறாண்டு பழமையான பல வண்ண ஜப்பானிய ஓவியங்கள் நிறம் மாறுதலை. கம்போசாவின் கருங்கற் சிற்பங்களான சிவன் பார்வதி சிலைகள் உண்டு. 13ம் நூற்றாண்டின் வட இந்திய கணேசர் சிலையும் இருந்தது.

கி. பி. 1600ல் தீட்டிய மிகப்பெரிய இயேசுநாதர் ஓவியம் ஒன்றும் வண்ணத் திருமேனியாகக் காட்சியளித்தது. வரலாற்றை நினைவூட்டக்கூடிய சான்றுதாரங்களாக பல ஐரோப்பிய மாமன்னர் சிற்பங்கள் உள்ளன. புகழ்பெற்ற பிரஞ்சுக்கலை ஓவியங்கள் எழிலகூட்டின. தாய்மை, வறுமை, களவியல் காட்சிகளைக் காட்டும் பழைய படங்களும், கடலோடி காட்சியும், வீரத் திருவுருவங்களும் அழகானவை. ஓரழகி, நீர்வீழ்ச்சிக்கருகில் எழிலாக நிற்கும் காட்சியும் ஓர் ஓவியம். உழைக்கும் ஏழைப் பாமரர்களின் காட்சியும், முழு அம்மணக் காட்சியும் மக்களைக் கவர்கின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பல இனமுள்ள சன்பிரான்சிஸ்கோ

மறந்துவிடாமலிருப்பதற்காக பழைய மரபுகளையும், கலாசாரத்தையும் நினைவூட்டத்தக்க பல இயற்கையோவியங்களை பெரும் விலை கொடுத்து வாங்கி சேகரித்திருக்கிறது இந்த அரும் பொருட் காட்சியகம். மண், சிமெந்து, மணல், கல் இப்படி பல பொருளால் ஆன தனித்தனி ஓவியங்களும் சிற்பங்களும் அழகுக்கு எழில் கூட்டுகின்றன. ஒரு தாமரைத் தடாகமிருந்தது. இதுவும் ஓர் ஓவியமே!

ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் இந்த மியூசியத்தில் இருந்து கண்டு மகிழ்ந்தோம். ஒரு நாள் சாமியார் விரும்பியபடி நானுமவரும் உலகப் புகழ்பெற்ற கோல்டன்கேட் பிரிட்ச் என்ற சான்பிரான்சிஸ்கோவை இணைக்கும் தங்கப் பாலத்தைக் கடந்தோம்; அதனடியில் கடலில் செல்லும் சிறு கப்பலில் உல்லாசப் பயணிகள் ஆனோம். இந்தாண்டு நூற்றாண்டு வரலாற்றுப் புகழ்விழாவை இப்பட்டினம் கொண்டாடிய சில காட்சிகளையும் மாட்சிகளையும் அவர் என்னிடம் காட்டினார்.

பச்சடி என்ற 'புஜ்ஜி' ரொட்டியுணவை எங்கு பார்த்தாலும், அமெரிக்காவில் வாங்கி சுடச்சுட தின்கிறார்கள். இது சைவமாகவும் சுட்டு உடனே தருகிறார்கள். காரம், மணம், ருசி, உறைப்பு எல்லாமே கலந்துள்ள வரட்டி இது. நாங்கள் ஒருநாள் மட்டும் கடையில் இதனைத் தின்றோம். மற்றப்படி எந்தக் கடையிலும் எதுவும் சாப்பிடுவதே இல்லை.

கலிபோர்னியாவில் தங்கிய மூன்று வாரமும் எனக்குக் குளிர் காலத் துன்பமாகவே இருந்தது நவம்பர் 15ம் தேதி ஞாயிற்றுக் கிழமை பேர்க்கிளி யோகமடத்தில் இரவு பெரும் விருந்தும் விழாவும் நடந்தது. இதில் சாமியாரின் செயலாளரும், யோகாசிரியருமான சரசுவதிதேவிக்குப் பாராட்டும் பதக்கமும் பட்டமும் வழங்கி நான் பொன்னாடை போர்த்தினேன். மாணவர்களும் ஆசிரியர்களுமான பல அமெரிக்கர்கள் ஆணும் பெண்ணுமாக வந்திருந்தனர் இங்கும் நான் ஆங்கிலத்தில் சுருக்கமாக யோகப் பணிகளைப்பற்றியும், எனது பயண நோக்கத்தையும் குறிப்பிட்டேன். சுவாமியின் தலைமையில் எனக்குப் பேராசிரியர் பட்டம், விருது வழங்கினார்கள். உலக யோகாஸ்ரமத் தலைமையகமான இங்கிருந்துதான் பல நாடுகளில் நடக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

யோகப் பண்ணைகளை சாமியார் நிர்வகிக்கிறார். கண்ணும் கருத்துமாகக் கண்காணிக்கிறார்.

வாரம் மூன்று நாள் யோக வகுப்பு அந்த வீட்டு மடத்தில் நடக்கும்போது, நானும் அமர்ந்து அவற்றின் நடபங்களைக் கண்டு வியந்து, நானும் பழகிக்கொண்டு விட வேண்டும் என எண்ணுவேன். சாமியும் பிறரும் ஊக்கப்படுத்துவார்கள்.

ஒருநாள் தெற்கே 60 கல் தொலைவிலுள்ள ஒரு சிற்றூர் பயிற்சி முகாமுக்கு, சரசுவதி என்னையும் காரில் ஏற்றிக்கொண்டு போனார். பகலில் போய் இரவில் திரும்பினோம். அங்கே பயிற்சி நடந்த வீடு ஒரு தமிழர் இல்லம். இவர் பெங்களூரில் பிறந்தவர். பொறியாளராகப் பணியாற்றும் இவர் குடும்பமாக, ஒரு பெண் குழந்தையுடன் வாழ்கிறார். பத்துப் பேர் பயின்றதில் நால்வர் தமிழர். ஓர் ஈழத் தமிழ் மாது முதியவர். இவரும் பயின்றார். "யோகம் செய்வதால் தமக்கு குளிர் எடுப்பதில்லை. மனதுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது!" என்றார். சாமியார் வீட்டுக்கு வெளியே, பல நாட்களுக்குப் பிறகு தமிழில் இங்குதான் முதன் முதலில் பேசினேன்.

அந்த ஊரின் பெயர் 'எவர்கிறீன்' எங்கும் பசுமையான சூழல். அந்தத் தமிழர் தம் காரில் ஏற்றிச் சுற்றி வந்து காட்டினார். கல் லூரிக்கு அருகில் இருந்த காரணங்கள் நீந்திய அந்தக் குளம் அழகாகவும் தூய்மையாகவும் இருந்தது.

நாங்கள் திரும்பும்போது, இடையிலிருந்த ஓரூரில் பேங்கராக வாழும் ஒரு விவசாயியான தமது அண்ணன் வீட்டுக்குப் போய் "இது அசல் அமெரிக்கன் குடும்பம்! இதுதான் அமெரிக்கன் வீடு!" என்று எனக்கு சரசுவதி தாம் அமெரிக்க வெள்ளைக்காரி என்ற பெருமையுடன் கூறினாலும், 'தாம் ஒரு யோகி; பற்றற்றவள்!' என்று என்னிடம் சொன்னார். இவர் பல்கலைக்கழக ஆங்கில மொழிப் பட்டதாரி. ஆங்கில ஆசிரியையாகவும் காலையில் பணியாற்றுகிறார்.

இரவு பகலாக யோகமடத்து வேலைகளையும், பல இடங்களுக்குப் போய்ப் பயிற்சித்து வரும் இவர் இரவில் இருமணி நேரம் தான் தூங்குகிறார். சாமியாரும் இப்படியே! நிட்டையில் இருக்கும் போது நல்ல ஓய்வும் – தூக்கமும் உண்டு. படுத்துத் தூங்கும் நேரம் குறைவு.

கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகம் பல்துறைக் கழகங்களைக் கொண்டது. இது அமெரிக்காவில் மட்டுமல்ல; உலகப் புகழ்பெற்ற

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

றது. கணினியம் முதல் கலைகள் வரை கற்பிப்பது. உலகத்தின் நூறு நாடுகளுக்கு மேலிருந்து வந்து, இங்கு தங்கிக் கற்கும் மாணவர் எண்ணிக்கை நாற்பதாயிரம். இடைவேளை நேரப் பகலில் அந்தப் பகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்கும்போது வெள்ளையர் மட்டுமல்ல; ஆசிய - ஆபிரிக்க கலாசாரத் தோற்றமளிக்கும் பல நாட்டு மாணவ மாணவியர் அங்கு அலைந்தனர். நான் இதுவரை பார்க்காத பல நாட்டு மனிதர்களின் நடை, உடை பாவனைகளை இப்போதுதான் புதிதாகக் காண்கிறேன்.

கலிபோர்னியா பல்கலைக் கழகப் பிரிவுகளில் மிகப் பெரியது இதுதான். இது பெர்கிலி நகரத்தின் மலைச் சரிவில் பல மைல் வட்டத்துக்குள் அமைந்துள்ளது.

தென் கிழக்காசியக் கல்வித் துறை, இதன் ஒரு பகுதியாக விளங்குகிறது. பதினெட்டுக் கல்வித்துறைகளில் இப்பகுதி பெரும் ஆய்வுத்துறையாக உளது. பல்வேறு மொழிகளும், அவற்றின் இலக்கியங்களும் இங்கு கற்பிக்கப்படுகின்றன. தென்கிழக்காசிய மொழிகள் பல இதில் அடங்கும். சமயங்களையும், தத்துவம், வரலாறு, மாந்தவியல், பொருளியல், நுண்கலை ஆகியவையும் உண்டு.

மலாய் மொழி கற்பிக்கப்படுகிறது

மலாய் மொழியும் அதன் இலக்கியமும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இதுபோல் தமிழ்மொழியுடன், தமிழிலக்கியக் கல்வியும் கற்கின்றார்கள். முக்கியமான எட்டு மொழிகளின் மொழியியலையும், இலக்கியத்தையும் இங்கு கற்பிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் கற்பிப்பவர் மூவர். இவர்களில் டாக்டர் செளசல்டானைத் தவிர, மற்றவர்கள் வெள்ளையர்களே. மாணவ எண்ணிக்கையும் இவ்வகுப்புகளில் குறைவு. இரண்டாண்டு எம்.ஏ. பட்டத்துக்கு இதை பயிலலாம். நுழைவுத் தேர்வில் வென்ற அமெரிக்கர் சிலரே தமிழைப் பயில்கின்றனர். தமிழ் படிக்கும் தமிழர் யாரும் இங்கு சேருவதில்லை.

தென்கிழக்காசிய மொழிகளில் தமிழும் ஒன்று என்றளவிலேயே தமிழும் இங்கு ஒரு பாடமாகிறது. தற்காலத் தமிழ், புதினங்களும், இலக்கணமும் இதில் அடங்கின. தமிழில் பேசப் பழகுதல், படித்தல், கட்டுரை வரைதல் என்பது ஆரம்பக் கல்வி நிலையாகிறது. தேர்ந்த மொழிப் புலமைக்கு ஆண்டுதோறும் ஐநூறு டாலர் பரிசு உண்டு. தவிர கருத்தரங்கு நடத்துகிறார்கள்.

1988க்கான இதன் கல்வித் திட்டத்தில் சேருகிறவர்களுக்கு மாதக் கட்டணம் நூற்றிருபது டாலர் அல்லது ஆண்டுக் கட்டணமாக

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

1434 டொலர் செலுத்த வேண்டும். கல்விக் கட்டணமே அமெ ரிக்காவிலும், கனடாவிலும் மிகுதி எனக் கேள்விப்பட்டேன்.

தமிழ் பயில்வோர் வாரத்திற்கு நான்கு மணிநேரம் தமிழ்க் கல்வி; தென்னிந்தியக் கலாசாரம், இசை, இலக்கியம், சமயம், கிராமியக்கலை ஆகியனவும் படிக்க வேண்டும். ஒருவரே இவற்றைக் கற்பிக்கிறார். வாரம் ஆறு மணி நேரத்தில் வேறொருவர் கற்பிக்கும் வகுப்பில் தமிழும், மற்றொருவர் கருத்தரங்கின் வழி தமிழ் இலக்கியமும் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

இந் நூலகத்திற்காக எனது மூன்று நூல்களையும், உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மாநாட்டு மலரையும் இலவசமாக வழங்கினேன். கலிபோர்னியாவில் இருந்தபோது எனது அனுபவ வாழ்க்கையில் இது மகிழ்ச்சியான சந்தர்ப்பம்.

எரோக்கா ஆர்க்காடு பயணம்

'கோல்டன் ஸ்டேட்' எனப் புகழ்பெற்ற கலிபோர்னியா மாநிலம் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பெரியது. பொன் மாநிலம் என்றும், வளமானது எனவும் புகழப்படுகிறது. கற்கள் நிரம்பிய கலிபோர்னியா மிக நீண்டு மேற்குப் பகுதியில் பாறைகளின் அழகும், இயற்கை வளமும் கொண்டது.

நவம்பர் 25ம் தேதி இதன் வடக்கே 300 மைல் தொலைவிலுள்ள இம்மாநில வட பகுதியில் உள்ள யோகமடத்திற்கு நான் சென்றேன். விரைவுப் பேருந்தில் அன்று காலை பத்து மணிக்கு சான்பிரான்சிஸ்கோவிலிருந்து புறப்பட்டு இரவு எட்டு மணிக்கு அந்த வண்டி போய்ச் சேர்ந்தது. இயற்கையான மலைகளின் செம்மரக் காடுகளின் அழகு சொல்லொனாதாக இருந்தது. இந்த இடம் எரோக்கா நகரம். பக்கத்திலுள்ள பட்டினம் ஆர்க்காட்டா. செவ்விந்தியப் பெயர்கள் இவை. அவர்கள் வாழ்ந்த தடயமும் சின்னங்களும், மரச்சிற்பங்களும் இன்றுமுள்ளன.

பேருந்தை விட்டு இறங்கியதும், முகுந்தன் என்ற யோகாகிரியர் (இவர் ஜெர்மனிய வம்சாவழி) என்னைத் தம் காரில் அழைத்துச் சென்றார். இவருடன் இங்கு தங்கி உண்டு, உறங்கி இருந்தது ஒரு வாரம். இதுவும் ஓர் இனிய காலகட்டமாகும். அவர் தங்கிய விடுதியில் எனக்கு ஓர் அறையைத் தனியாக ஏற்பாடு செய்து உதவினார். முகுந்தன் இனியவர் – இளைஞர். தட்டுத் தடுமாறியே அவரிடம் ஆங்கிலத்தில் பேசுவேன் இவரும் சைவர்தான். இரவு மட்டும் சைவ உணவு சமைத்துத் தருவார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மரத்துக்கு வயது 3500

நாள்தோறும் இவருடன், அக்கம் பக்கப் பெருங்காடுகளுக்கும், கடற்கரைக்கும் பலவித தொழிற்சாலைகளுக்கும் மாலை வேளைகளில் போய்ச் சுற்றி வருவோம். இப்படியாக 40, 50 மைல் தொலைவிற்குச் செல்வோம். 'ரெட்வுட்ரி' என்ற செம்மராந்திமரக் காடுகளைக் கண்டேன். நூறு மைல் பரந்தளவில் இம்மரங்கள் செல்வச் செழிப்பை வழங்குகின்றன. பைன், ஓக் மரங்களைப் போலல்லாமல் இவ்வகை மரங்கள் வேறுபட்டுள்ளன. இம்மரத்தின் வயது சுமார் 3000 ஆண்டுகூட ஆகிறது. மிகப் பழைய பெரிய மரம் அடிசாய்ந்து கிடந்ததில் வயது குறிப்பிட்டு எழுதப்பட்டிருப்பதில், அதற்கு 3500 ஆண்டாகிறது. இவ்வகை மரக்காடுகள் கலிபோர்னியாவிலும், இதே தட்பவெப்பமமைந்த சீனாவிலும் உள்ளன; வேறு எங்குமே இல்லை என அவர் சொன்னார்.

இவர் அஞ்சலகத்தில் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி விட்டு பிற்பகலில் பல இடங்களுக்குச் சென்று யோகா பயிற்றுவித்து வருகிறார். கண்டிப்பும் கருணையும் நிறைந்த இவர் தமது குருவான சாமியாரின் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டு இயங்குகிறார். இரவு தோறும் அவருடன் போனில் பேசுகிறார்.

இவருடன் செல்லும்போது பல அதிசயமான, பயங்கர உணர்வுடன் மெய்சிலிர்த்த காட்சிகளைக் கண்டேன். ஒருநாள் காலை ஒன்பது மணிக்கு அடர்த்தியான செம்மரக் காடுகளின் இடையே நெடுஞ்சாலையில் காரில் போனோம். இடையில் இளமான்கள் கூட்டம் கூட்டமாகத் திரிந்து கொண்டிருந்தன. இறங்கி அவற்றுடன் என்னைப் படம் எடுத்தார்.

இன்னொரு நாள் மற்றொரு காட்டுப் பகுதியின் நீரோடை வழியாக உட்பகுதிக்கு நடந்தோம். மிகப் பெரிய மான் ஒன்று மாட்டைப் போலிருந்ததைக் கண்டேன். 'அதன் கிளைகளான கொம்புகள் இரண்டும் மாட்டிக்கொண்டால் என்ன பாடுபடும்! எப்படித்தான் இவற்றின் காட்டு வாழ்வு' என யோசித்தேன். அது அச்சப்படாமல் முறைத்து நின்று வியப்பாக எங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. அழகிய காட்சி அது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தரைப் புற்கள், தாவரங்கள், யாவும் காய்ந்தவை போல் இருந்தன. இலைகளும் தழைகளும் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. 29ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இவ்வாறு நாள் முழுதும் சுற்றினோம். ஓரிடத்தில் ஒரு பிரமாண்டமான செம்மரத்தின் பிளவுபட்ட (சந்தில்) வழியில் தமது காரை ஓட்டிக் கொண்டு சென்று காட்டினார்.

இதுபோன்ற ஒரு காட்சியை உலகில் என் பயணத்தில் நான் கண்டதும் கேட்டதுமே இல்லை. அத்துணை வியப்பான உண்மை இது! மறுநாள் இருநூறாண்டுக்கு முன் எப்படி இந்த செம்மர வெட்டுத்தொழில் இருந்தது? அதற்குப் பயன்படுத்திய ரயில்வண்டி, கருவிகள் உள்ள காட்சிக் கூடங்களைக் கண்டேன். இந்தத் தொழிலில் ஆரம்ப காலத்தில் செம்பியர் என்ற செவ்விந்தியர்கள் பயன்படுத்திய பாங்கு எப்படிப்பட்டது? பிறகு குடியேறிய போர்ச்சுக்கீசியர் முதல் ஸ்பேனிஸ்காரர்கள் இத்தொழில்களில் கூட்டாக எவ்வாறு ஈடுபட்டு மரத்தொழிலில் பயனடைந்தனர் என்ற விளக்கங்களும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் அந்தக் காட்சிகளில் கண்டேன். பிறகு இப்போது இத்தொழில் எப்படி நடைபெறுகிறது என்பதை அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு ஒரு மிகப்பெரிய பலகைத் தொழில் அறைக்குப் போய், பல வகைப் பலகைகள், சட்டங்கள் தயாரிக்கப்படும் விதத்தை மூன்று மணி நேரம் விரிவாகக் கண்டு கேட்டறிந்தோம்.

செம்மராந்தி மரமான செங்கை என்ற மரப்பலகைகள் மிகச் சிவப்பாகவே இருக்கின்றன. செம்மரப் பூங்கா மர வனங்கள் மிகுந்த இப்பகுதியில் நெடிது வளர்ந்துள்ள இம்மரத்திற்கு ஆணி வேரில்லை என்பது வியப்பாக இருந்தும் இது தனது அகன்ற சல்லி வேர்களைப் பரப்பாக வேரூன்றி ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டாக வளர்ந்து வருகிறது.

செவ்விந்தியர்களை, அமெரிக்க மூலவர் என்றும் ஆதிக் குடிகள் எனவும் குறித்து வைத்துள்ளார்கள். சிலர் இன்று நாகரிகமாகி விட்டனர். நூறாண்டுக்கு முன்பு இந்த இனத்தையே வெள்ளையர்களான இங்கு குடியேறிய பல இன ஐரோப்பியர்கள் அழித்துவிட்டனர். 1880 களில் இந்தக் கொடூரம் தலைவிரித்தாடியது. அம்போல்டு கோட்டை என்ற சிறு பட்டினம் இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டவற்றில் ஒன்று. திரினிட்டி ஆற்றங்கரைப் போரும் வீழ்ச்சியும் எரோக் காவின் வரலாறு.

கௌபாய் என்ற இடையர்களாக வந்த குதிரைக்காரர்கள் இந்தப் பெரிய நாட்டை வெள்ளையர் நாடாக்கிக் கொண்ட கதைகளே அமெரிக்க இலக்கியத்தின் சான்றுகள். கலிபோர்னியாவின்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கொடியின் சின்னம் கரடி: நாட்டின் சின்னம் கழுகு. இக்கழுகு களையும் கொல்லக்கூடாது என்பது சட்டம். காட்டுப் பகுதிகளில் சுற்றுலாவாசிகளின் உல்லாசக் காட்சியாகக் காண எங்கும் கரடி, கழுகு, மான், செவ்விந்தியர், யானை, கௌபாய் போன்ற மிகப் பெரிய பெரிய உருவங்களை செம்மரத்தால் செதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பது கண்கண்ட காட்சிகளாகும்.

'பசிபிக் லும்பர் கம்பெனி' என்ற மர ஆலை 1887 முதல் மிகப் பெரிய உலகக் கம்பெனியாக இயங்கி வருகிறது. சுமார் இரண்டு லட்சம் ஏக்கரில் இதன் தொழில் வளம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இஸ்கோட்டியா என்ற ஊரில் 300 குடும்பங்களின் ஆயிரம் பேருக்கு மேல் இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதுபோல் பல உண்டு. முந்நூறு அடிக்கு மேலுயர்ந்த செம்மரங்கள் வேறு பல நாடுகளில் இல்லையாம். தனியார் நிறுவனங்கள் நூறாண்டு குத்தகை பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு மரத்தினால் பலர் பயனடையும் சூழலைக் கண்டு வியந்தேன்.

எரோக்கா, ஆர்க்காட்டா, கமலா என்ற கடல் வளைகுடா முகப்பில் மீன்பிடித் தொழில் மிகப் பிரபலமாக நடைபெறுவதைக் கண்டேன். சேற்றுச் சதுப்பு நிலமாகக் கடல், உள் முகவடிவமாக ஆழமற்றிருப்பதால், இத்தொழில் வளர்ந்துள்ளது. இங்கு தங்கியதாலும் இதன் வட பகுதியூரான திரினிடாட்டிலும் மீன் வளர்ச்சி உண்டு என்பதை தெளிவாகக் கண்டேன். பலவகைக் கெண்டை மீன்களுடன், நண்டு, ஊடான் (இறால்) பிடித்து பாடம் செய்து ஏற்றுமதி செய்கின்றனர். மீன்களில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பான மீன் சாலமன் மீன்கள். கோடை காலத்தில் கடற்சிங்கங்களையும் இப் பகுதியில் காண்பார்களாம்.

1-12-87இல் நான் அதிகாலை ஆறு மணிக்கு பேருந்து நிலையம் நடந்தபோது பொழுது விடியவில்லை. மழை பெய்துகொண்டிருந்த தால் நனைந்துகொண்டே ஒரு கல் தொலைவிலுள்ள அந்த நிலையம் சென்றேன். அந்தப் பேருந்து ஏழு மணிக்குப் புறப்பட்டு மாலை மணி மூன்றுக்கு சான்பிரான்சிஸ்கோ வந்து அடைந்தது. அங்கு என்னை ஏற்றிச் செல்லும் யோகா பயிலும் மாணவி எனக்குத் தெரிந்த அமெரிக்கப் பெண். அவளது காரில் பேசிக்கொண்டே பெர்க்கிளி வீடு வந்துவிட்டேன். சுவாமியார் வரவேற்று நலன் கேட்டார். அவர் ஒரு நாளைக்குப் பல மணி நேரம் உலகெங்கும் (அமெரிக்கா, கனடா, ஜப்பான், டென்மார்க், இந்தியா, சிங்கப்பூர் உட்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பட) இயங்கும் தம் யோக மடங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இயங்குகிறார். அயலகத் தொலைபேசியும் இவருக்கு உண்டு.

டிசம்பர் முதல் மூன்று நாளும் ஏற்பட்ட எனது உடல், மன நலன்கள் வேறுபட்டவை. திரும்பிய அன்று மாலையில் எனக்கு மண்டையும், மூளையும் கனத்துத் தலைவலிக்கு மேல் தலையிடியாகப் பலவீனம் ஏற்பட்டு விட்டது. அன்று திரும்பிய காலையில் ஏரேக்காவில் மழையில் நனைந்து குளிரில் வாடியபடி வந்ததும், பஸ்ஸில் வேறுபட்டக் (ஏர்க்கோன்) குளிரும் சேர்த்துத் தலைப்பாரமாகி விட்டது. காய்ச்சல் போன்ற நிலையில் திரும்பியபின் படுத்ததுதான். மறுநாள் பகல் 12 மணிவரை தூங்கியிருக்கிறேன். உடல் நலமாகி விட்டது. அன்று வேறு குறிப்பிட்ட சில சிறப்புப் பகுதிகளைக் காணப் போனோம். அதுதான் மனித உடல் இயக்கத்தை பல்வேறு பிரிவாக அறிவியல் வழியில் எலக்ட்ரானிக் பொறிகள் அளந்து காட்டும் கண்காட்சிக் கூடம் சென்று கண்டோம். இது வியக்கத்தக்க பேராராய்ச்சி முறையாகும். 3ம் தேதி மாலை, தெற்கே சான் சோஸ் என்ற ஊருக்குப் போய் இரு யோக மடங்களை நடத்தும் இருவேறு யோகிகளையும் மடச்சூழலையும் கண்டேன். இவை வட இந்தியர்களால் நடத்தப்படுபவை. இதுபோன்ற மடங்கள் நூற்றுக் கணக்கில் அமெரிக்காவில் உண்டு.

4ம் தேதி அதிகாலையில் நான் ஐந்து மணிக்கு நடராசன் என்னும் ஓர் அமெரிக்க யோகாசிரியரின் காரில் சான் பிரான்சிஸ்கோ விமானவூர்திக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, என் கைப்பையுடன் மட்டும் விமானமேறினேன். நேர்கிழக்கே நெடுந்தொலைவிலுள்ள சிக்காகோ நகரின் நண்பகலில் இறங்கினேன்.

வழிநெடுக பனிப்படலம் - மேகச் சூழல்களைக் கவனித்தேன். அதிக உயரத்தில் விமானம் பறக்கவில்லை. சன்னலருகில் நானிருந்ததால் நெவாடா பாலைவனப்பகுதியில் மேட்டுத் தரைகள் பலநூறு மைல் தொலைவுக்கு வெளியாக இருந்ததைக் காண முடிந்தது. எதுவுமே, விளையாத, பாழ்நிலப் பகுதியாக, மக்கள் வாழாத பெரும் பிரதேசமாக இருந்தது. சில சமயம் அடர்த்தியான பனி மேக மூட்டங்களும், அழகான வானிலைத் தோற்றங்களும் காணப்பட்டன. அரக்கி மலைத் தொடரும் பிறகு படிப்படியாகத் தெரிந்தது.

கலிபோர்னியா பெர்க்கிளியில் இருந்தபோது மாலை ஐந்தரை மணிக்கே பொழுது போவதும், ஏழரைக்குப் பொழுதுபுலர்வதும் கண்டுற்றேன். மாலையில் ஆறு மணிக்கு வெள்ளி விண்மீன் நாள்தோறும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அதே இடத்தில் தெரிகிறது. ஒன்பது மணி நேர வித்தியாசம் (மலேசியாவுக்கும் தெரிந்தது. பகல் நேரம் குறைவு. ஜப்பானிலிருந்த பனை மரங்கள் இங்கும் இருந்தன.

சில பூமத்திய ரேகைத் தாவரங்களுமிருந்தன. ஆனால் முக்கால் வாசித் தாவர வகைகள் இங்கு இல்லை. மலேசியாவில் கிடையாது. நான் ஆராய்ந்த வகையில் அமெரிக்கப் பூமியின் மண் தமிழகத்தைப் போலிருந்தது. தமிழ்நாட்டை விட மிகப் பழைய பூமியாகும் என்பது சிக்காகோவில் தான் எனக்குத் தெளிவு வந்தது யாழ்ப்பாண மண்ணைக் கண்ட நான் இது என்ன, பழந்தமிழகமாக, வட அமெரிக்கா புதியதாக எனக்குத் தோன்றுகிறதே என வியந்தேன். ஓர் இலட்சம் ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தே இந்த நாடும் மண்ணும் மிக மிகப் பழையதாக இருந்ததால் இது குமரிக்கண்டமாகவே இருந்திருக்கும் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். அமெரிக்கா என்றால் குமரி என்ற சொல்லின் திரிபாகத்தான் இருக்கும். இதற்கு ஆங்கிலத்தில் அர்த்தமே இல்லை. மலேசியா போன்ற புதிய செம்மண் பகுதி எதுவும் அங்கு இல்லை. மலேசியா மிகப்புதிய நாடுதான். பத்தாயிரமாண்டுக்கு மேலிருக்காது.

முன்பின் தெரியாத சிக்காகோவில் இறங்கி வெளியே வந்த நான் அதுபோல் அறிமுகமில்லாத சுவாமியாரின் நண்பரான டாக்டர் (அமெரிக்கர்) ஒருவர் வீட்டுக்கு எப்படிப் போவது என வழியறியாது விழித்தேன். முதல் நாளிரவு தொலைபேசியில் நாங்கள் பேசிக் கொண்டபோது அந்த டாக்டரும் சாமியாரும் சொல்லித் தந்த ஆலோசனைப்படி, மினி பஸ்ஸில் ஏற முடியவில்லை. கையில் முகவரியும் தொலைபேசி எண்களும் இருந்தன. அரைமணி நேரம் நின்று குளிரில் நடுநடுங்கிக் கொண்டே புகை பிடித்து பல சிகரட்டுகளை ஊதித் தள்ளினேன். ஒன்றும் மனதுக்குப் புலப்படவில்லை. எந்த வண்டியும் என்னை ஏற்றவில்லை. சில வெள்ளையர் ஒதுங்கிச் சென்றனர். நீக்ரோ சிலர் தப்பாக வழிகாட்டினர். வட இந்தியர் போன்று வந்த ஒருவரிடம் எப்படிப் போவது என முகவரியைக் காட்டிக் கேட்டதற்கு அவர், தாம் புதியவராதலால் தெரியாது என கையை விரித்து விட்டார். மிகுசெலவு எதுவும் பார்க்காமல் உடனே, ஒரு டெக்சியை நிறுத்தினேன். டிரைவரிடம் முகவரியைத் தந்து 'இந்த இடம் தெரியுமா? கொண்டு போய் கவனமாக விட்டுவிட முடியுமா?' எனக் கேட்டேன். அவர் தெரியும் என்றார். இளைஞரான அவர் கலப்பின வெள்ளைக்காரராகத் தெரிந்தது. அடிக்கடி இருமிக் கொண்டே, மீட்டர் போட்டுக் கொண்டு இருபது மைல் தொலைவிலிருக்கும் டாக்டர் வீட்டுக்கு இருபது சிக்னல் டிராபிக்கில் நிறுத்தி

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிறுத்தி மெதுவாக ஓடியதில் மீட்டர் சார்ச்சில் தொகை கூடிக் கொண்டே, பல சாலைகளில் வளைந்து வளைந்து போகிருர். அவரும் குளிரில் அடிக்கடி புகைத்துக் கொள்கிருர். அவரது இருமல் பாஷை மாக இருந்தது ஓரிடத்தில் கிராமப் பகுதியில் வளைந்து போய்க் கொண்டிருந்தபோது "எங்கே போகிருய்? பாதையை விட்டு விடாதே! தெரியாவிட்டால் யாரையும் கேட்டுக்கொண்டு போ!" என அமை தியாகச் சொன்னேன்.

அவர் 'சரியான இடம் வந்துவிட்டது! கண்டுபிடித்து விடுவேன்! கவலையை விடுக!' என்று என்னிடம் கூறியபடி, வீட்டுக்கு வந்து முன் முகப்பில் நின்று விட்டார். வீட்டின் எண், சாலைப் பெயர் முதலிய சரியான விவரமிருந்தது. மீட்டரைப் பார்த்தேன். 54 டாலர் கட்டணம் கண்டு திடுக்கிட்டேன். சமாளித்துக்கொண்டு பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு ரசீது பெற்றேன். நன்றி கூறி விடை பெற்றேன். (நூற்றி முப்பது வெள்ளி).

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பத்தடி உயரத்தில் வெண்கரடி

வீட்டு வெளிக் கதவைத் திறக்க பூட்டுப் பிடியைத் திருகினேன். திறந்தது. உட்கதவு ஸ்பிரிங்கால் ஆன கடுங்கதவு ஆனதால் திருகி அழுத்தித் தள்ளினேன். திறந்து கொண்டது. உள்ளே போனேன். பின்பக்கமாக உள்ளறையில் பல நாய்கள் வீராவேசத்துடன் கடுமையாகக் குரைக்கின்றன. திருடனைப்போல் ஆளில்லாத வீட்டில் நுழைந்துவிட்ட நான் தொலைபேசி சமையலறையில் இருப்பதைக் கண்டு உடனே, 'நான் தங்கள் வீட்டிலிருந்து பேசுகிறேன்; டெக்சியில் வந்தேன்!' என டாக்டரிடம் 'அவர் பணியாற்றும் கிளினிக்குக்கு, அவரிடம் பேசி, எல்லாவற்றையும் சொன்னேன். டீ போட்டு, சாப்பிடச் சொன்னார். என்னுடன் கொண்டுவந்ததைத் தின்று 'செவனப்' குடித்தேன். எனக்காகவே வீடு திறக்கப்பட்டு வைத்திருந்தார்கள். பக்கத்து வீட்டுக்குத் தெரியாத செய்தி இது. பல தடவை தின்றேன். பானம் பருகினேன். மீண்டும் போன் செய்தேன். அவர் கூறியபடி மாலை ஐந்து மணிக்கு அவரது வளர்ப்புப் பிள்ளையான 16 வயது நீக்கிரோ மகன் வந்தான். அவனையும் நான் இப்போது தான் கண்டேன் விவரம் சொன்னேன்.

அவன் இதுபற்றி எதுவும் அலற்றிக் கொள்ளவில்லை! ஆறரை மணியாகியது. அதற்குள் அப்பையன் வீட்டு நாய்களை வீட்டுக்குள்ளேயே நுழைய விட்டுவிட்டான். வீட்டு விருந்தாளியை முகர்ந்து பார்த்துவிட்டு, எனக்கும் அன்பும் வரவேற்பும் அளித்துவிட்டு வீட்டுக்குள் அலைந்து திரிந்தன. நான்கு நாய்களில் மூன்று உயரமானவை; ஒன்று மட்டும் மிகக் குட்டை. எல்லாமே சடைபிடித்தவை.

ஒவ்வொருவராக கணவனும் மனைவியும் வந்து சேர்ந்தனர். அவர் டாக்டர். அந்த அம்மா – அவரது மனைவி பேராசிரியை; கல்லூரியில் கற்பிக்கிறார். இருவரும் எனக்கு வரவேற்பும் நன்றியும் கூறினார்கள். கையைக் குலுக்கிக்கொண்டே வருத்தம் தெரிவித்தனர்,

மாலைக்கடன்கள் முடிந்தன. மூவரும் சற்று நேரம் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டோம். எனது பயண அனுபவத்தைக் கேட்டனர். பயணக் கட்டணத்தைக் கேட்டுவிட்டு 'ஓ மிக அதிகம்! ஏனப்படியாயிற்று?' என்றார் ஒருவர்! மற்றவர், 'ஓட்டுநர் பாதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வழிதவறி சுற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்! அதனால்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இவ்வாறு ஆகியிருக்கலாம்!' எனக் கூறினார். ஆம் என ஆமோதித்தேன். சாமியார் தந்தனுப்பிய அன்பளிப்புகளைக் கொடுத்தேன். நன்றி கூறிக்கொண்டிருந்தபோது சாமியாரும் 'தொலைபேசியில் நான் வந்துவிட்டேனு' எனக் கேட்டபோது எல்லாருமே மகிழ்ந்து சிரித்தோம்.

பலருக்கும் நான் கடிதமெழுதி முடித்தேன். தம்பதிகள் இருவரும் என்னருகில் வந்தனர். டாக்டர், 'இன்றிரவு எட்டுமணிக்கு, நாம் ஜப்பானியர் ஓட்டலுக்குப் போவோம்! உங்களுக்கு இன்று அந்த உணவு தான் விருந்து! என்ன புரபசர் விருப்பமா?' என்றார். தலையை ஆட்டினேன்! 'என் விருப்பம் எதுவுமில்லை! உங்கள் விருப்பமே என் சம்மதம்!' என்பது என் மறுமொழி. உடனே அந்த அம்மாள் 'நாளைக்கு என் விருப்பப்படி ஒரு ஸ்பானிய உணவகத்திற்குப் போவோம்! ஸ்பானிய உணவுதான் அது! வேண்டுமா வேண்டாமா' என்று உறுதியாகச் சொன்னதை டாக்டரும் நானும் ஒப்புக்கொண்டோம். எனக்கு ஒருவகையில் மகிழ்ச்சி. 33 நாட்களுக்குப் பின் இன்றுதான் அசைவ உணவு உண்ணப் போகிறேன். என் விருப்பு வெறுப்புகளை உணவு சம்பந்தமாக எவரிடமும் காட்டுவதில்லை.

டாக்டரின் காரில் மூவரும் சென்று, எங்கோ நகரப்புற ஜப்பானிய உணவகத்தில் மூன்று நான்கு வகை உணவு உண்டோம். அவற்றில் இனிப்பான திராட்சைப்பழ ரசமும், சோறும், மீ சூப்பும், கடல் உணவும் இருந்தன. இருவரும் எளிமையாகவே என்னிடம் பழகினர். வீடு திரும்பிய நாங்கள் நள்ளிரவுவரை பல பொதுச் செய்திகளைப் பேசினோம். சாமியாரின் யோகப் பணிகளையும், தமிழ் மொழியின் மிகப் பழைமையான வரலாறு குறித்தும் குமரிக்கண்டத்தில் ஒரு பகுதியே அமெரிக்கா என்றும் நான் எனக்குத் தெரிந்த ஆங்கிலத்தில் பேசினேன். மலேசியாவின் சூழலைக் கேட்டனர்: விளக்கினேன். மறுநாள் வேலைத்திட்டம் என்ன என்பதையும் கூறினார்கள்.

மறுநாள் 5ம் தேதி சனிக்கிழமை காலை பத்து மணிக்கு பேராசிரியை என்னைத் தம் காரில் ஏற்றிக்கொண்டு சிக்காகோ நகரத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சுற்றி வளைத்துப் போய், வடக்கே பிரமாண்டமான மிசௌரி ஏரியின் கரைச் சாலையில் இடங்களைக் காட்டியும், விளக்கிக் கொண்டும் போனார். ஏரியோ கடல்போல் பரந்து கிடந்தது: அக்கரை தெரியவில்லை. மிகமிக உயர்ந்த கட்டிடங்கள் செங்குத்தாக நிற்கின்றன. சாலைகள் அகன்று இருந்தன. பதினொரு மணிக்கு அழகான பெரிய கட்டிடத்தின் முன் என்னை இறக்கிவிடு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

முன், "நீங்கள் டாக்டர் சொன்னவாறு ஒரு மணிக்கு போன் செய்யுங்கள் அவருக்கு! அவர் வந்து அழைத்து வருவார்! அல்லாவிட்டால் நானே வருவேன். மறவாதீர்! கவனம்!" எனக்கூறி இறக்கி விட்டார். வெளியில் கடுங் குளிர். சாமியார் இரவலாகத் தந்த கோட்டையும் போட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தேன். அதனால் இவ்வாறு தப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

அது ஒரு பெரிய மியூசியம். தேசிய வரலாற்று அரும்பொருட் காட்சிக் கூடம்: திட்டமிட்டு இரு மாடியின் இருபக்கமும் பழங்கால உயிரினங்களின் படிமங்களையும், உயிருள்ளவை போல் செய்துள்ளனர். ஓர் இலட்சம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட விசித்திரமான பல பயங்கர மிருகங்கள் பாடம் செய்து, அல்லது அவற்றைப்போல புதுமையான பிளாஸ்டிக் கருவிகளால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பார்க்கப் பார்க்க வியப்பாகவும், அழகோடு காணப்பட்டன. மனிதர்கள் உட்பட எல்லா வகையான உயிரியல் பிராணிகளும் மிகப்பெரிய உருவங்களாக இருந்தன. யானை, மாடு, ஆடு, சினிமாவில் வரும் அதிசய மிருகங்கள், கரடி, மான் இப்படி பலவகை உண்டு. 10 அடி உயரத்தில் வெண்கரடி ஒன்று உயிருள்ளதுபோல் நின்றது. தொட்டுப் பார்த்தேன். அதன் உரோமமுடி வெள்ளைக் கம்பியைப் போலிருந்தது. உள்வழி சுரங்கப் பாதைபோல் அடுக்கடுக்காக இருந்த அசல் காடும் அதன் சூழலும் அப்படியப்படியே வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. கடல்வாழ் உயிரினங்களும் அவ்வாறே உள்ளன.

அவர் தந்துவிட்டுப் போன அட்டையை நுழைவுப் பாதையில் இருந்த அதிகாரியிடம் தந்தபோது கட்டணம் வாங்காமல் திருப்பித் தந்துவிட்டார். டாக்டருடையது அது. அவர் அந்தக் கூடத்தின் செயற்குழு உறுப்பினர் என்பதின் அடையாள அட்டை அது.

மேல் மாடியில் ஏறினேன். பழங்கால - தற்கால வைர நகைகள் உள்ள கூடத்தின் வாயில் முகப்பில் வைக்கப்பட்டிருந்த இரு சிலைகளும் இதுபோல் எதிரே அமைந்திருந்த இன்னொரு முகப்பில் உள்ள சிலைகளும் என்னைக் கவர்ந்தன. அமெரிக்காவின் ஆதிப் பழங்குடிகள் என எழுதப்பட்டிருந்தது. இந்தச் சிலைகளின் தோற்றம் கருநீலம். இப்போதுள்ள கறுப்பினமான ஆப்பிரிக்க குடிகளையோ, செவ்விந்தியர்களையோ அந்தச் சிற்பங்கள் குறிக்கவில்லை. மிகப் பழைய கருங்கற்களால் செய்து கருநீல வர்ணத்தைப் பூசி, மிகப் பழங்கால மனித முகம் தோன்ற அமைக்கப்பட்டதே அது. ஆஸ்திரேலிய பழங்குடி போலுள்ளது அந்த அம்மணச் சிற்பம். ஆதி வேடர்களைப் போலவும் தோற்றம் காட்டியது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சிலவற்றின் மேலுள்ள குறிப்புகளைப் படித்தேன். வெள்ளை நாடாகிய அமெரிக்கா மனித உரிமையை அதிகளவு மதித்து, வரலாற்றைப் போற்றிப் பாதுகாக்கிறது என பாராட்டினேன். இங்கும் ஆசிய ஆப்பிரிக்கப் பழங்கலைப் பொருட்களை, பல நாடுகளிடமிருந்து திரட்டிச் சேகரித்து வைத்திருந்த அமைப்பழகு அபாரம். சீனக் கலைகளுக்கு மிக அதிகளவு வாய்ப்பு தந்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவுக்கும் சில உண்டு. ஜப்பான், கம்போடியா, திபெத், கொரியா போன்ற நாடுகளின் பல அபூர்வ வரலாற்றுச் சின்னங்களும், சிற்பங்களும், கலைப் பொருட்களும் இருந்தன. இப்படிப்பட்ட காட்சிகள் சான்பிரான்சிஸ்கோவிலும் இல்லை.

சரியாக ஒரு மணிக்கு, கீழே வந்தபோது இரண்டே டெலிபோன்களையே பார்த்தேன்; பேசிக்கொண்டிருந்தனர். பலர் சூழ்ந்திருந்தனர். சனிக்கிழமையாதலால் பெருங்கூட்டமும், நெரிசலும் மிகுந்திருந்தன. இரண்டு மணிவரை என்னால் முடியவில்லை. டாக்டருக்குப் போன் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டது. மூன்று மணிக்குச் செய்து பார்த்ததில். அவர் போய்விட்டார் எனத் தகவல் கிடைத்தது.

எனக்குப் பயம் எடுத்துவிட்டது. வெளியில் குளிருக்கு வந்தேன்; பக்கத்துக் கட்டிடம் மீன் காட்சிக் கூடம்; உள்ளே நுழைந்து முகப்பை மட்டும் கண்டுவிட்டு, தாகம் மிகுந்ததால் ஒரு டாலருக்குச் சோடா வாங்கிக் குடித்தேன். மீண்டும் வெளியில் நடந்து ஏரியில் நீரை அள்ளிப் பார்த்தேன். அதுவும் ஐஸ்போல் குளிர்ந்தது. தரையில் பல இடத்தில் நீர் உறைந்து கட்டிப் பாளமாகக் கிடந்தது. திரும்பவும் கண்காட்சிக் கூடத்தில் நுழைந்தேன். சில மலிவான புதுமைப் பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டேன். பார்த்ததில் அபூர்வ மிருகங்களை மீண்டும் காண்கிறேன். இப்படியே உள்ளே சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆறு மணிக்கு எல்லாரும் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தபோது, வெளியில் போனதும் இருட்டி விட்டது. குளிர் மிகுகிறது; எனக்குக் கிலி பிடித்துக்கொண்டது. குளிரும் பயமும் சேர்ந்துவிட்டது. நினைவுகள் புதைந்தன. எண்ணமழிந்து துடிதுடிப்பும் படபடப்பும் ஏற்பட்டன. என்ன செய்வது என்பதே விளங்கவில்லை. உள்நுழைவுக் கூடத்தில் குளிரில்லாத இடத்தில் நின்றேன். ஏழுமணிக்கு அந்தக் கூடத்தின் காவலர் பொலீசாரான ஒரு கருப்பு அமெரிக்கரிடம் சொன்னதுதான் தாமதம், உடனே அவரே தமது காசைப் போட்டு, என்னை பேசச் சொன்னார். 'வீட்டிற்கு டாக்டர் வந்து போய்விட்டார்' என அந்தப் பையன் தொலைபேசியில், அவர் வீட்டிலிருந்து சொன்னான். உடனே அந்தக் காவலரிடம் மீண்டும்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சொல்ல அவரே டாக்டரின் கிளினிக்கில் பேசச் சொல்லி 'தான் பகலிலிருந்து இங்குதான் காத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், டாக்டரை எப்படியும் வந்து அழைத்துப் போகச் சொல்லவும்' என கண்டிப்பாக ஒரு பெண்ணிடம் பேசினார். என்னிடம் அதைச் சொல்லி, காத்திருக்கச் சொல்லிவிட்டார்.

அப்பாடி, உயிர் வந்துவிட்டது எனக்கு. எப்படியும் டாக்டரோ, அல்லது அவரது மனைவியோ வந்துவிடுவார்கள் என உறுதியாகவே எண்ணினேன். இரவு இசை நிகழ்ச்சிக்கு வந்தவாறு, பல கலைஞர்கள் அங்கு வந்து நுழைந்தனர்.

டாக்டர் சரியாக எட்டு மணிக்கு வந்து கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு வருந்தினார். 'உங்கள் போன் வரவில்லை! மறந்துவிட்டேன். அமெரிக்காவில் இப்படித்தான்! எங்களுக்குப் பல வேலை! மன்னிக்க வேண்டுகிறேன்!' என்றார். நான் சொன்னது உண்மை என அந்த உதவி செய்த மனித இதயமுள்ள கருப்புக்காவலரைக் கண்டு நன்றி கூறிவிட்டு இருவரும் திரும்பினோம். பல தெருக்களில் பெரிய பல கட்டிடங்களையும் சூழலையும் சுட்டிக் காட்டி சொல்லிக் கொண்டே வந்தார்.

சிக்காகோவிலேயே இதுதான் மிக உயரம் எனச் சொல்லி ஒரு நெடிதுயர்ந்த கூர்மையான கட்டிடத்தைக் காட்டினார். பெரிய ஒரு கிறிஸ்மஸ் மரம் வண்ண விளக்குகளாய் அலங்காரத் தோரணையில் ஒளிர்ந்தது. நகரம் இரவைப் பகலாக ஆக்கிக்கொண்டிருந்தது. மினு மினுக்கும் ஒளிவெள்ளத்தால்தான் பல மாடிகளும், கூட கோபுரங்களும் எழில்களாகத் தெரிந்தன. பகலில் பார்த்த பகுதிகளைவிட இந்தப் பகுதிகள் வேறிடமாக இருந்தன. உயர்ந்து நின்ற மாதா கோயில் ஒளிப் பிழம்பாகக் காணப்பட்டது. எங்கோ ஓரிடத்தில் காரை நிறுத்திப் பூட்டிவிட்டு நடந்தோம்.

தரைப்பகுதியான ஓர் உணவு விடுதியில் நுழைந்தார். 'இது தான் நகரத்திலேயே மிகச் சிறந்த ஸ்பானிஸ் உணவகம். இங்கு தான் விருந்து' எனச் சொல்லிக்கொண்டே வந்தார். உள்ளே வந்து சேர்ந்ததும் அந்தப் பேராசிரியை அம்மாள் 'சோரி சோரி' என வருந்தி வணக்கங்கூறி, மற்றொரு தம்பதியரை அறிமுகப்படுத்தினர். டாக்டர் தம்பதிகள் செய்த தவறு இங்குதான் எனக்கும் புலப்பட்டது. நேற்று நால்வரும் திட்டம் போட்டபடி இங்கு வந்திருக்கிறார்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கள். டாக்டர் தனியாகவும் அந்த அம்மையாரான அவரது மனைவி இருவரும் தனித்தனியாக அங்கு வந்து சேர்ந்த போது தான் 'என்னைக் காணேம்' என இருவரும் திடுக்கிட்டனர். உடனே டாக்டர் என்னிடம் கலைக்கூடத்திற்கு வந்திருக்கிருர் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது. அம்மா அழைத்து வருவார் என டாக்டரும், அவருடன் நான் வந்திருப்பேன் என இவரும் எண்ணிக் கொண்டு ஆளுக்கொரு மூலையிலிருந்து இந்த விடுதிக்கு வந்திருக்கிருர்கள். ஐவரும் பேசிக்கொண்டே புதவகையான சுவை மாறுபட்ட அந்த அசைவ உணவை நன்ருகப் பசிதீர, நானே அதிகமாகச் சாப்பிட்டேன். குளிரடங்க தித்திப்பான திராட்சைப் பழரசம் குடித்தபின் ஒருமணி நேரத்திற்குப் பிறகு என் உடல் நடுக்கமும் அமைதியற்ற மனக்கிளர்ச்சியும் நின்றன; மகிழ்ந்தேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அறிமுகமில்லாத நகரில்...

அவர் வீட்டிலிருந்து டெலிபோனில் பதில் சொன்னது அவரது சொந்த மகன். ஆனால் அந்த வளர்ப்பு மகனல்ல என்பது வீடு வந்ததுமே எனக்குத் தெரிந்தது. இவனை நான் முதல் நாள் பார்க்கவே இல்லை இவன் பாட்டி வீட்டுக்குப் போய்விட்டு இன்றுதான் திரும்பியிருக்கிறான். என்னைப்பற்றி இவனுக்கும் சொல்லப்படாததால் இவனை யார் எவரோ என என்னை அறியவில்லை, எதிர்பாராமல் இப்படி எத்தனையோ நடந்துவிடுகின்றன.

வீட்டில் அன்றிரவு விடிய விடிய நானும் டாக்டரும் பழைய அமெரிக்க வரலாறு குறித்தும், செவ்விந்தியருக்கு முன் வாழ்ந்த கருப்பின மக்கள் அழிபட்ட கதையும், செவ்விந்தியர் பலவீனப் படுத்தப்பட்ட வரலாற்றையும், தமிழீழ விடுதலைப் போர் குறித்தும் பேசினோம். ஆங்கிலத்திலுள்ள தமிழின் வேர்கள் என்னென்ன எனக் கேட்டார். இந்த உரையாடலில் நள்ளிரவுவரை மிக ஆர்வமாக இலக்கியம், மொழியியல் குறித்துப் பேராசிரியை பல கேள்விகள் கேட்டார். தாம ஒரு ஸ்பானியப் பெண் என்பதைக் காட்டிக் கொண்டார். டாக்டரும் பிரஞ்சு வழி வந்தவராகத்தான் இருக்க வேண்டும். நாற்பது வயதுக்குள்ளான இத்தம்பதியருக்கு ஒரே ஆண் குழந்தைதான். 16 வயதுப் பையன். இவனும் இன்னொரு வளர்ப்புப் பையனும் ஆளுக்கொரு நீண்ட மெத்தை நாற்காலியில் அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டனர்.

ஒரு நாய் மட்டும் அதுவும் மெத்தை நாற்காலியில் தூங்கியதைக் கண்டேன். மறுநாள் பையனுக்கு முதுகுப் பிடித்து விடுவாராம்.

தமிழ்மொழிதான் உலக முதன்மொழி என்பதை நிரூபிக்கச் சில வேர்ச் சொற்களைச் சொன்னேன். வியப்புடன் அதிசயப்பட்டுக் கேட்டனர். ஆங்கிலம், பிரஞ்சு மொழிகளின் வரலாறுகளைச் சொன்னேன். அழிந்துபோன சில மொழிகள் ஏன் எப்படி அழிபட்டன என்பது குறித்தும் விவாதமிருந்தது. 'பின்னிரவில் எனக்குப் பிடித்தமான ஓர் ஆங்கிலப்படம். ஆப்பிரிக்க வாழ்க்கையை உண்மையாக நடந்ததைக் கதையாக்கியிருக்கிறார்கள்' என டாக்டரின் விருப்பப்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

படியே விழித்திருந்து பார்த்தோம். இதில் பங்கேற்காமல் பேரா சிரியை போய் தூங்கிவிட்டார்.

மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை பத்து மணிக்கு டாக்டருடன் ஒரு 'பகாய் கோயிலு'க்குப் போய் வந்தோம். அது கோயில் போலல்ல; ஒரு மாமண்டபம். வட்ட வடிவமாக ஈரடுக்கில் அற்புத மாக அமைதி தவழ அமைக்கப்பட்டிருந்தது. உலகில் இது இரண் டாவது பெரிய பகாய் சமய மண்டபம் என்று அங்கு சொன்னார்கள். இச் சமயப் பெரியார் பகவதுல்லாவின் வரலாற்று நிகழ்ச்சிப்படம் போட்டுக் காட்டப்பட்டது. சிலர் அங்கு அமைதியுடன் அமர்ந்து பொறுமையாக இருந்தனர். எப்போதாவது தாம் இங்கு வந்து போவதுண்மை என்பதை டாக்டர் சொன்னார்.

என் பயணத் திட்டப்படி இன்று 6ந் தேதி பன்னிரண்டரைக்கு நான் விமானமேறி நியூயார்க்கிற்குப் போய்விட வேண்டும். தேதியை மாற்றிவிட யாராலும் முடியாது. எனக்குரிய சட்டமிது. விமானத் துறை உள்முகம் வரை வந்து அவர் வழியனுப்பினார்.

கடும்பனி சூழ்ந்த மாலை வேளையில் விமானம் வந்து நியூயார்க் கென்னடி ஏர்போர்ட்டில் இறங்கியது. வெளியில் பனிப்படலம் மூடிக்கொண்டிருந்தது. வானூர்தியில் என் இருக்கைக்கு அருகில் இரு முதிய வெள்ளை மாதர் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்களிடம் பேச்சுக் கொடுத்தேன். மனித மனம் அந்த இயற்கைப் பண்புடன் எங்கும், எவரிடமும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தது. இதனை அவர்களி டமும் கண்டேன். என்னைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டேன். அவர் களது கருத்தில் ஒருத்தி, 'தாம் ஐம்பது வயதானவள் என்றும், தாங் கள் தத்தம் பழைய ஐரோப்பிய மொழியினங்களை மறந்து - துறந்து விட்டோம்! என்றென்றும் அமெரிக்கராக வாழ்வதே நல்லது!' என் றாள். எனக்கு அது மிகச் சரி எனப் பட்டது. கீழ்த்தளத்தில் இறங்கி எனது கைப்பையான லக்கேஜை எடுத்தபோது, அவர்களிடம் விடை பெற்றேன். இன்று பயணம் முடிந்தது. இன்றிரவு எங்கே, எப்படிக் கழிப்பது? என எண்ணிக்கொண்டே நாற்காலியில் அமர்ந்து கண்களை மூடி ஓய்வெடுத்தேன். என் பெரிய பையில் எனது நூல்கள் 50 இருந்தன. மற்றொரு கையில் கைப்பையுமிருந்தது. இவற்றைக் கனடாவில் விற்றுவிடுவது என்ற நோக்கமே அது. அறிமுகமில்லாத நகரில் விடுதி தேடி, குளிரில் அலைந்து போய் நூறு டாலருக்கு மேல் கட்டணம் தந்து நான் படுக்க விரும்பாமல் அன்றிரவு மற்ற சிலரைப் போல் நானும் சமமான ஓர் இருக்கையில் படுத்துத் தூங்கிவிட்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டேன். மறுநாள் அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு எழுந்து காலைக் கடனை முடித்துக் கொண்டு, வீட்டுக்குக் கடிதம் எழுதிக் கொண்டேன். ஆறரை மணிக்கு நகரின் இன்னொரு பகுதிக்குப் போக ரயில்வே நிலையத்திற்கு அங்கு வந்த பேருந்துவில் ஏறி பத்து மைலுக்கு மேல் ஊர்ந்து சென்று ஓரிடத்தில் நின்றது. இறங்கிக் கொண்டேன். இங்கிருந்து ரயில்வே நிலையத்திற்குப் போக வேறு வழி தெரியவில்லை. ஒரு கருப்பர் சரியாகச் சொன்னார். நடந்தே அருகிலுள்ள ஒரு பெரிய நிலையத்தில் ஒரு மணி நேரம் சென்று, போகவர கனடாவின் மாண்ட்ரீல் நகருக்கான ரிட்டன் டிக்கட் எழுபத்தொரு டாலர் தந்து வாங்கிக் கொண்டேன். பத்து மணிக்கு வருமாறு விற்பனையாளர் சொன்னார். அதன்படி வந்து காத்திருந்தபோது ரயில் ஆம்டிரக் வந்தது. வரிசையாக நின்று முதல் ஆளாக ஏறிக் கொண்டேன். ஏழாம் தேதியான திங்கட்கிழமை இன்று மாலை — அல்ல இரவு எட்டு மணிக்கு மாண்ட்ரீல் நிலையத்தில் இறங்கினேன்.

எட்டு நாள் கனடா வாழ்வு

நான் கடிதமெழுதி நாள், நேரம் குறித்தெழுதி காத்திருக்குமாறு ஏற்பாடு செய்திருந்த எனக்கு அறிமுகமில்லாத நண்பர் திரு. பெ. இராசரத்தினம் அவரது தம்பியுடன் வந்து சுலபமாக அடையாளந் தெரிந்துகொண்டு, வணக்கங்கூறி வரவேற்று அழைத்துச் சென்றனர்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கனடாவில் தமிழர்கள்

நடந்து சென்று பல மாடிக் கட்டிடங்களில் உள்ளே நுழைந்து நுழைந்து குளிரில் அகப்படாமல் போய் மெட்ரோ வண்டியில் சென்று வீடடைந்தோம். அத்தொடர் வண்டி பாதாள ரயில்வே ஆகும். அது புறப்பட்டதும் ஓர் இனிமையான இசையைப் பொழிகிறது. அது காதுகளில் இனிமையான ரீங்கார ஓசையைப் போல் இனிக்குஞ் சுவையுடன் மெய்மறக்கத் தூண்டியது. அது பிரஞ்சு மக்களின் பாரம்பரிய மரபு இசையாம். செவியின்பமான அதனைக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கலாம் போலுள்ளது. மறக்கமுடியாத அந்த இன்னிசை ஒவ்வொரு தடவையும், வண்டி புறப்படும்போது ஒலிக்கிறது. ஒரே நிமிடத்தில் அது முடிகிறது.

14ம் தேதிவரை எட்டு நாள் நான் இந்நகரில் நன்றாகப் பொழுது போக்கினேன். பல இடங்களுக்கும் அழைத்துச் சென்று காட்டினார்கள். எனக்கு எந்தச் செலவுமில்லை. மாலை வரை நான் பல நாட்கள் வீட்டிற்குள் அடைபட்டுக் கிடந்தது என்னவோ மாதிரி இருக்கும். ஒருநாள் பகலில் பயந்துகொண்டிருந்தேன். அப்பகுதியில் திருட்டு நடக்குமாம். யாரோ கதவைத் தட்டி இருக்கிறார். வீடு சுத்தம் செய்பவர் அப்படி செய்ததை நான் அறிய முடியாமல் போய்விட்டது.

இராசரத்தினம், கருணாகரன் உட்பட ஐவர் அந்த மாடி வீட்டில் நானூறு கனடியன் டாலர் தந்து வாடகையில் குடி வாழ்ந்து வந்தனர். ஐந்தாண்டுக்கு மேல் கருணாகரன் மட்டும் அதிலிருந்து வருகிறார். மற்ற நால்வரும் ஒவ்வொருவராக அங்கு குடியேறிய தமிழீழ அகதிகள். யாழ்ப்பாணத்து நண்பர்களான அவர்களுடன், தமிழர் இல்லத்தில் பலவகை அசைவ உணவுடன் உண்டு, உறங்கித் தமிழில் பேசி, கதைத்து, வாழ்ந்தது, அமெரிக்கா, ஜப்பானில் இல்லாத பேறுகள். மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. தீனியும் பண்டமும் விதவிதமாகத் தந்தனர்.

ஒருநாள் ஒரு வியப்பு நிகழ்வு நடந்தது! 'பின்பக்க மாடி வீட்டில் குடியிருந்த ஒரு பையன் வைத்திய விடுமுறையில் வீட்டில் இருப்பான்! அவனை தொலைபேசியில் கூப்பிட்டு அழைத்துக் கதையுங்கள்' எனச் சொன்னபடி செய்தேன். அவன் வருமுன் சாப்பிட்டு விட்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

டேன். இருவரும் அங்கு போனபின், அங்கு அவனது அக்காவும், திருமணமான அவனது மாமியும் என்னை வரவேற்று உபசரித்துத் தேநீர் தந்து, தீபாவளிப் பலகாரம் தந்து பாராட்டிப் பேசினார்கள். இரண்டு பெண்களும் விறுவிறு என்று சமைத்து முடித்துவிட்டு, கட்டாயம் சாப்பிட்டுவிட்டுத்தான் போகவேண்டும் என தமிழர் பண்பாட்டுடன் வலியுறுத்தியதை ஒப்புக்கொண்டு நானும் பையனும் உண்டோம். அவனது அக்கா மலேசியாவில் ஒருமாதம் தங்கியிருக்கிறாராம். வீட்டுக்கார அம்மாளான திருமதி மாலா, நமது நாடு, மக்கள் பற்றி பலவற்றைக் கேட்டறிந்தார். பிறகுதான் தெரிந்தது: 'விருந்தாளியான ஒரு தமிழர்க்கு விருந்து புரப்பது தங்களுக்குப் பெருமை தரும் பேறு' என்ற நல்லிதயம் புரிந்தது. சொல்லாமலே என்னை அந்தப் பையன் அழைத்து வந்ததும் விருந்திட்டு வாழ்த்தியதும் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சிகளாகும்.

கருணை மிகுந்த கருணாகரன் எனக்கு ஒரு புதிய குளிர் தடுப்புக் கோட்டையே வாங்கி அன்பளிப்பாகத் தந்துவிட்டார். சென்ற மறுநாள் எட்டாந் தேதி 'குயுபெக் தமிழீழத் தமிழர்' ஒன்றியத் தலைவரும், செயலர், உறுப்பினர் நால்வர் அங்கு வந்து எனது சொற்பொழிவுக்கும், வரவேற்பு விழாவுக்கும் ஏற்பாடு செய்துவிட்டுப் போனார்கள். 12-12-87ல் மாலையில் ஒரு கிறிஸ்தவ மாமண்டபத்தில் அவ்விழா நடப்பதற்கான செய்தியைச் சுலபமான முறையில் வீடுதோறும் அறிவிப்பதற்கான கருவி ஒலி முறைச் செய்தியை, கனடா செய்தி முடிந்த பின் ஏழரைக்கு தொலைபேசியில் வாசித்து, அதனை எல்லாரும் அவரவர் வீடுகளில் தொலைபேசியிலேயே ஒரு வானொலி அறிவிப்பாக அதனையும் கேட்டுக் கொள்வது போன்ற வகையில் நுட்பமாக அமைத்து ஒலிபரப்பினர். இவ்வாறு மூன்று நாள் அதே நேரத்தில் நானும் தொலைபேசியில் அறிவிப்பைக் கேட்டேன். எத்துணை நுட்பமாக இதைச் செய்கிறார்கள் என வியந்தேன். இதுபோல் சுவிற்சர்லாந்தில் நான் 1986 ஆகஸ்டில் அங்கு பெர்ன் நகரில் இருந்த சமயம் கேள்விப்பட்டேன். தமிழீழ அகதிகள் தத்தம் குடியேறிய நாடுகளில் தாய்நாட்டுச் செய்திகளை இவ்வாறு அறிவித்துப் பரப்புகிறார்கள். இதுபோல் இந்தியத் தமிழர்களிடம் இல்லாதது வேடிக்கை. இந்தியர்கள் வேறு விதமாக வாழ்கிறார்கள்.

கனடாவில் சுமார் நாற்பதாயிரம் தமிழர் உள்ளனர். பெரும் பகுதி யாழவர்கள். 1973க்கும் 1983க்குப் பின்னரும் அகதிகளாகக் குடிபுகுந்தனர். கடுமையாக உழைத்துச் சம்பாதிக்கிறார்கள். டொரன்டோ என்னும் மத்திய நகரில் தமிழர் மிகுதி.

குயிபெக், ஒன்டாரியோ, வின்னிபெக், வான்கூவர் பகுதிகளிலும் தமிழர் பரந்து வாழ்கிறார்கள். பலர் தமிழீழ விடுதலைக் குழுக்களைத்

தீவிரமாக ஆதரிக்கிறவர்கள். தமிழீழம் வெற்றிபெற வேண்டும் என்ற தாகத்தில் உறுதியாக உள்ளனர். என்ன எப்படி ஆகுமோ என அடிக்கடி இலங்கைச் செய்தியை ஆர்வ மிகுதியால் கேட்கிறார்கள். பலருக்குத் தக்க செய்தியோ பெற்றோரிடமிருந்து கடிதமோ வருவதில்லையாம். திரு. இராசரத்தினம் தம் மனைவி, இரு குழந்தைகளை விட்டு விட்டு, பெற்றோர்களையும் பிரிந்து பல ஆண்டாக மேற்கு ஜெர்மனியிலும் ஜெனிவாவிலும் அகதியாக வாழ்ந்து பின் ஆறு மாதத்திற்கு முன்புதான் இங்கு வந்திருக்கிறார். இவரது வாழ்வும், பலரும் இவ்வாறு இருக்கும் நிலையும் பரிதாபத்திற்குரியதாகும். வேதனைச் செய்திகள் பலவற்றைக் கேட்டறிந்தேன். கொடூர துன்பத்தைப் பலர் அனுபவித்திருக்கிறார்கள். குடும்பங்களைப் பிரிந்த ஆண் மக்களே இங்கு அதிகம். மனைவி மக்களுடன் இருப்பவர் மிகச் சிலரே. எதிர்காலம் என்ன என்பதே இவர்களது கேள்வி. எப்போது எப்படிப் போய் அவர்களைக் காண்பது என மனங் கலங்குகின்றனர்.

வேறு சில குடும்பங்களில் விருந்து வைத்தனர். பலரையும், பல இடங்களில் நகரத்தைச் சுற்றியபோதும், வீடுகளிலும் கண்டு பேசினேன். இந்தக் குளிர்கால கொடூரத்திலும் துணிந்து வந்து தமிழர் வாழ்வை ஆராய வந்திருக்கிறீரே மலேசியத் தமிழர், என வியந்து என்னைப் பாராட்டியது மெய்சிலிர்க்கிறது. குளிர்காலப் பயணி நான் மட்டும்தான்.

வரவேற்பு விழாவில் ஐம்பது பேருக்கு மேல் ஆணும் பெண்ணும் வந்திருந்தனர். ஒன்றியத் தலைவர் பாதர் சேவியர் அவர்கள் பேசினார். 'பாரதியாரும் ஈழத் தமிழர்களும்' என்னும் தலைப்பில் பேசினேன். பல ஆண்டாக அங்கு இஞ்சினியராக இருக்கும் ஒரு தமிழகப் பார்ப்பனத் தமிழர் எனக்குப் பல செய்திகளைக் கூறினார். கனடாவில் தாம் கண்டது கேட்டது எல்லாவற்றையுமே அங்கு எனக்கு மட்டும் தனியாக புதிய பல செய்திகளை அவர் தந்தார். அவருடன் வந்த ஒரு மாணவரும் பொறியியல் படிக்கிறார். அன்று தமிழக யோகி இராமையா அவர்களின் 'பழந்தமிழ் யோகமும் தமிழின் தொன்மையும்' குறித்து ஆங்கிலத்தில் ஒரு வாரமாகச் சொற்பொழிவு ஆற்றி வருவதையும் அவர் எனக்குச் சொன்னார். தாய்மொழி அழிந்தால் அந்த இனமழியும் என என் உரையில் வலியுறுத்தினேன்.

கனடாவில் இவ்வாறு பனிமிகுந்த குளிர்காலத்தில் சாலைகளில் உறைந்துவிட்ட பனிக்கட்டிகளை அப்புறப்படுத்தும் செலவினம், தேசிய செலவினத்தின் பெரும் பகுதியாக இருக்கிறது. இரவு பகல் முழுதும் பூப்போன்று பனி மாவு கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இதனை மான்ரீ

விலும் கண்டேன். ரயிலில் அங்கு போகும் போதும் வெளியில் இக் காட்சியை ரசித்தேன், இடையிடையே சில சமயம் மழை பெய்வ தால் வெண்சாம்பல் போல் குவிந்துள்ள பனிமாவுகள் பனிக்கட்டி யாக உறைந்து விடுகின்றன. இது வழக்குந்தன்மையானது. விடி யற்காலையில் தமது காரை, மூடிவிட்ட பனிக்கட்டிகளைப் பதமாக ஒருவர் நீக்கிவிடுவதையும் கண்டேன்.

12ம் தேதி நான் கண்ட ஒரு விநோத ஆடரங்கம் அங்கு புகழ் பெற்ற ஸ்டேடியம் ஆகும். இங்கு வசந்த காலத்திலும் கோடைக் காலத்திலும் காற்பந்து விளையாட்டும், பிறவகையான போட்டி ஆட் டங்களும் நடக்குமாம். இப்போது நிறுத்தப்பட்ட காரணம், குளிர் காலம். மிகப் பெரிய யோறியியலைப் பயன்படுத்தி வடக்கயிறு போன்ற எஃகுக் கம்பிகள் இழுக்கும் பத்து ஆள் ஏறிய 'லிப்ட் கூண்டு' ஐநூறு அடி உயரத்திற்கு மேலே உள்ள கோபுரக் கூண்டுக் குப் பயணிகளைக் கொண்டு போகிறது.

வானளாவிய கட்டிடங்கள் அமைப்பதில்

சிறப்புடன் திகழும்

சமக்கோன் நிறுவனம்

31A. 10ம் ஒழுங்கை
கொழும்பு - 3
தொலைபேசி: 58051

165, 4ம் குறுக்குத் தெரு
யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி: 22814

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கனடாவில் வாங்கிய பொருள் நியூயார்க்கில் கொள்ளை போனது

இதில் நண்பர்களுடன், நாங்கள் மூவர் சென்று திரும்பினோம். வியப்பான மகிழ்ச்சியாகவே இது இருந்தது. இதன் கட்டிட அமைப்பும் விநோதம், வர்ணித்துச் சொல்லத் தெரியாத அளவுக்கு இதன் வடிவச் சூழல் அற்புதமானது. கீழே ஆடரங்கம் வட்ட வடிவமாக அமரும் ரசிகர்களின் இருக்கைகள் அதனைச் சுற்றி அமைந்துள்ளன.

கனடாவின் கிழக்குப் பகுதி மன்றீல், குயிபெக், வின்னிபெக் பகுதியில் பிரஞ்சுமொழி பேசும் இனங்களே மிகுதி. பிரஞ்சும் ஆங்கில முமான கனடாவில் ஆட்சி மொழிகள். 1944க்குப் பின் வந்த யூதர்கள் தங்களுக்கு யூதக் கோயிலும், பள்ளியும் அமைத்துப் பெரிய பெரிய வணிகர்களாக வாழ்கின்றனர். பெருஞ் செல்வர்களும் இவர்களே. தம்மொழியை (இப்ரு மொழி) நன்கு வளர்த்துக் கொண்டார்கள். சீன ஒலிபரப்பு (ஒளி பரபடம்) 1988ல் ஆரம்பிக்கப்படுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். பல லட்சம் சீனர் குடியேறிவிட்டனர். 1990ல் தமிழையும் இவ்வாறு அரசாங்கம் பயன்படுத்தும் என தமிழர்கள் இங்கு நம்புகின்றனர். கனடா தமது பல இனக் கலாசார நாடு என்பதைப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது

13ம், 14ம் தேதிகளில் இவ்வாறு சில இடங்களுக்குச் சென்று பல புதிய இடங்களையும், கிராமப் புறங்களையும் கண்டு வந்தேன். புதிய உணர்வுகளையும் அனுபவத்துடன் பெற்ற நான் கண்டதும் கேட்டதும் பல; மறந்தவை சில. இதற்குக் காரணமே குளிர்தான். ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் நூறாண்டுக்கு முன் கட்டப்பட்ட மலைக் குன்றின் மேலமைந்த பிரஞ்சு வடிவான இயேசு கோயிலைக் கண்டேன். இதன் வடிவமும் கலையழகும் பிரஞ்சின் கட்டிட நுட்பத்தின் சீரும் சிறப்பும் தெரிந்தது. அமைதி தவழ வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அந்த அரங்கின் உள் முக அமைப்புடன் வட்ட வடிவத்தில் உயரமான கோபுரக் கூடத்தை நிர்மாணித்துள்ளார்கள் தமிழர் பலரும் வந்தனர்.

திங்கட்கிழமை நானும் இராசரத்தினமும் ஐந்து மைல் தூரத்திலுள்ள நகரின் கிழக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள வாடகை அடுக்கு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மாடியில்வசிக்கும் திரு. குமாரசாமியின் வீட்டு விருந்துக்குப் போனோம். இவரும் தலைவர் பாதர் செவியரும் தந்த அரிய சில நூல்களை நியூயார்க்கில் இழந்துவிட்டது குறித்து இன்றும் வருந்துகிறேன். பல விவரம் என் மனதில் உளது.

அன்றிரவு, திருகோணமலை விடுதியில் (இம் ஊர் பெயரில் பல சரக்கு முதலிய கடைக்கு இதுபோன்ற பெயர் வைத்து விட்டனர்) எனக்கு ஒரு வரவேற்புக் கூட்டத்தை நடத்தினார்கள். ஆணும் பெண்ணுமாக பல இளைஞர்கள் இதில் கூடினார்கள். திரு. குமாரசாமிதான் தலைமை வகித்தார் ஒரு மணி நேரம் உரையாற்றினேன். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டு கடந்த தமிழர் வாழ்வு வருங்காலத்தில் இங்கு யூதர்களைப்போல முன்னேறி விட வேண்டும் என்றும், வார விடுமுறையில் தமிழ்ப்பள்ளியைத் துவக்க வேண்டும் எனவும், பொது நூலகம் அமைத்துத் தமிழ்ப் புத்தகங்களை வரவழைத்துத் தமிழைப் பேணச் செய்தல் அவசியம் என்றும் தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காப்பாற்றி வருவதற்கு வளர்ச்சியான திட்டத்தை உருவாக்குவது உங்கள் கடமை என்றும் வலியுறுத்தினேன்

மறுநாள் திங்கட்கிழமை 15ம் தேதி காலை அந்த இரு நண்பர்களும், மண்ட்றீல் ரயிலடிக்கு வந்து என்னை வழியனுப்பினர். நான் 14ம் நாள் விசாவில்லாமலே கனடாவில் தங்கலாம் எனினும் எட்டே நாளில் பயணத்திட்டம் தவறிவிடாமல் அன்று மாலை ஆம்ட்ரக் வண்டியில் நியூயார்க்கிற்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டேன். சிவப்புக் கோட்டு போட்ட டாக்டர் ரமேஷ் வேலனைத் தேடினேன். ஏழரை மணியாகி விட்டது.

பிலடல்பியா யோகமடம்

கனடாவின் மாண்ட்ரீலில் இருந்த நாட்களில் ஏற்பட்ட அநுபவ நினைப்புச் சுவையுடன், மகிழ்ச்சியான கற்பனையில் நின்றுகொண்டிருந்தபோது, நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அங்கு நடமாடிக்கொண்டிருந்த சமயத்தில் அந்த சிவப்புக்கோர்ட் அமெரிக்கரைக் கண்டு விட்டேன். 'கைகொடுத்துக்கொண்டே' அகமகிழ்ந்தோம். என் பெரிய கைப்பையை வாங்கிக்கொண்டே அவர் நடக்க, அவர் பின்னால் நான் வெளியே சென்று, அவரது காரை அடைந்தேன்.

டாக்டர் ரமேஷ் பிஎச்டி கல்வி கற்றவர். இவர் தான் சாமியாரின் நாலடுக்கு மாடிக் கட்டிடத்தின் யோக மடத்தின் பொறுப்பான கண்காணிப்பாளர். பிலடல்பியா மாவட்டச் சிறுநகரின் போட்ஸ் டவுனருகிலுள்ளது. ஒரு மேட்டுப் பிரதேசத்தில் பதினெட்டு ஏக்கர்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நிலத்தில் அமைந்துள்ளது. நள்ளிரவில் இங்கு திரும்பினோம், இரண்டாவது மாடியில் எனக்கு வழங்கிய ஓர் அறையில் நிம்மதியாக மறுநாள் நண்பகல் வரை தூங்கினேன்.

18 ந் தேதி வாஷிங்டன் சுற்றுலா ஒருநாள் நிகழ்ச்சியாகும். அன்று அதிகாலையில் நாங்கள் சென்றே புறப்பட்டோம். இடையில் அவரது வகுப்பின் வட்டார ஆசிரியை ஒருவரும் எங்களுடன் காரில் சேர்ந்து கொண்டார். மூவரும் பல மைல் சென்று வாஷிங்டன் மாநகரடைந்தோம்.

வாஷிங்டன் டிசி தான் அமெரிக்காவின் தலைநகரம். இங்கு அதிபர் மாளிகையில் உள்ளே நுழைந்து, அமெரிக்க அதிபர்கள் அலை வரும் வாழ்ந்து வந்த இந்த வரலாற்று மாளிகையின் மகா உன்னத அழகும் கலைத்திறனும் எவ்வாறுள்ளன என அறிந்துகொண்டேன். மிக உயர்ந்த நாட்டின் விடுதலை நினைவகமான அந்த மாபெரும் மாடிக் கட்டிடத்தின் லிப்டில் ஏறி உயரத்திலிருந்து வாஷிங்டன் நகரமைந்த சூழலைக் கண்டேன். கலாசார மரபுரிமையின் மனித வுரிமைக்குப் பாடுபட்ட சேப்பர்சன் நினைவாலயம், அடிமைத் தளை களை விழ்த்திய அதிபர் ஆபிரகாம் லிங்கன் நினைவாலயம், நாடாளு மன்றக் கட்டிடம் மத்திய அரசின் வரலாற்று அலுவலக மண்ட பம், நாணயத் தொழிற்சாலை, தேசிய அரும் பொருட்கூடம், பழங் காலப் பூங்கா, தொல்பொருட் காட்சியகம் ஆகியனவற்றை அன்று மாலைவரை அங்கு கண்டேன்.

இவ்வாறான மிகமுக்கிய பகுதிகளையெல்லாம் ஒரே நேரான ஒரு நீண்ட சதுக்கத்தில் திட்டமிட்டு அமைத்திருக்கின்றனர். இலையுதிர் காலத்திலும் குளிர் சூழ்ந்த அன்று இங்கு நகரத்தில் சுற்றிச் சுழன்று பலவற்றையும் பார்த்தது நினைவில் பதிந்து விட்டது.

அமெரிக்க நாணயத் தொழிற்சாலை மிகப் பெரியது. தாள் நோட்டுகளும், வெள்ளி, நிக்கல் நாணயங்களும் அச்சிட்டுப் பதிப் பிடும் இங்கு மிக அதிகமாக வேலை செய்தவர்கள் கருப்பு அமெரிக் கராக இருந்ததும் பெரிய வியப்பாக இருந்தது. பாதுகாப்புக் கூட மாக இருந்தும், நான் தெளிவாக எட்டிப் பார்க்க முடிந்தது.

உள்ளான் குருவிகள் வாத்து போல் பெரிதாக இருந்தன. சிட் டுக் குருவிகள் சற்று பெரிதாகவே இருந்தன. புறாக்கள் மட்டும் எங்கும் ஒரே தோற்றம். அருகில் பெரிய ஆறும் ஏரிகளும் இருந்த தால் இவை அதிகமாக வாழ்கின்றன. காகம்போல் ஆனால் சிறிய

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

கருங் குருவிகள் பல ஊர்களில் இருந்ததுபோல் வாஷிங்டனிலும் இருந்தன. அமெரிக்காவில் குரங்கும், கழுதையும் இல்லை.

அன்று ஒருநாள் உலாவுடன் அன்றைய பொழுது போய்விட்டது. இரவு ஒன்பது மணிக்குத் திரும்பினேம். சாமியார் ரயிலில் வருவதால் பிலடெல்பியாவுக்குப் போய் நள்ளிரவில் ஏற்றி வருவதற்கு ரமேஷ் புறப்பட்டுப் போனுர்.

மறுநாள் சாமியாருடன் கலந்து பேசினேன். 19ம் தேதி சனிக்கிழமை காலை பிலடெல்பியாவுக்கு ரமேஷ் அழைத்துப்போய், பல்கலைக்கழக நகர வளாகத்தை அடைந்து, தெற்கு - தென்கிழக்காசியக் கல்வித் துறையின் பதிவாளரிடம் என்னை அறிமுகப்படுத்தி விட்டுத் தாம் இரண்டு மணிக்கு வருவதாகச் சொல்லி அவர் போய்விட்டார். பிலடெல்பியா பல்கலைக்கழகம், பல கல்விக் கழகமாக பரந்து விரிந்து பலவகைப் பழங்கட்டிடங்களில் இயங்கியது. திராவிட மொழிகளைப் படிப்பிக்கும் பேராசிரியை திருமதி இராஜம் அம்மையாருடன் ஒரு மணி நேரம் பேசினேன்.

தமிழ் பயிலும் மாணவர், அதன் பாடத் திட்டம், இதன் நோக்கம் முதலியவற்றை விரிவாகச் சொன்னுர். எம் ஏ பட்டத்துக்குப் பயிலும் மாணவர்களுக்கு தொடக்கமாகத் தமிழில் பேசவும் எழுதவும், உரையாடலையும் இவர் மட்டும் கற்பித்து வருகிருர். இவரிடம் அவரது நூலகத்துக்காக எனது நூல்கள் தானிகையும் வழங்கினேன்.

ஆராய்ச்சிக்காக மதுரையிலிருந்து வந்துள்ள ஒரு தமிழ்ப் பெண் பட்டதாரியை என்னுடன் அனுப்பி மற்ருெரு கட்டிடத்தில் இயங்கும் மாபெரும் நூலகத்தில் உள்ள தமிழ் நூல்களைக் காட்டச் செய்தார். இது ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் நூல்களையும், பிறமொழி நூல்களையும் கொண்டியங்குகிறது. இங்கு சென்று படிப்போர் மிக மிகக் குறைவு. அரை மணி நேரம் சுற்றிச் சுற்றிப் பல நூல்களை எடுத்துப் பார்த்தேன். மலேசிய நூல் எதுவும் அங்கு இல்லை. நான் தந்தது தான் முதல் புத்தகங்கள். 25 ஆயிரம் பலநாட்டு மாணவர் இங்கு படிக்கிருர்கள்.

கலிபோர்னியாவில் நான் பார்க்க முடியாததை இங்கு பிலடெல்பியாவில் கண்டது பெருமையாக இருந்தது. அவர் குறிப்பிட்ட இடத்தில் வந்து நின்று கொண்டேன். சரியான நேரத்தில் மிகவும் கண்டிப்பான அமெரிக்கரான நண்பர் ரமேஷ் வந்துவிட்டார். இரு

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வரும் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட பூங்காவில் அமர்ந்து மால்டா பானமும், வாழைப்பழமும் உண்டோம். எதிரே முதலாவது அதிபர் வாஷிங்டன் உள்நாட்டுப் போரில் வென்று, சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட வரலாற்று பூர்வமான பழங்கட்டிடத்திற்குள் நுழைந்து அதனைக் கண்டோம். அங்கு விவரமாக விளக்கமளித்தார்கள். ஜார்ஜ் வாஷிங்டன் தம் அணியுடன் சுதந்திர ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட பத்திரம் அங்கு இருந்தது. பல்வேறு வகை இன மக்கள் எங்களைப் போலவே அங்கு வந்திருந்தனர். அமெரிக்க வளர்ச்சிக்குப் பல்வேறு அறிவியல் துறைகளில் புதுப்புது நுட்பக் கருவிகளைக் கண்டு பிடித்த மேதைகளின் வரலாறு கூறக்கூடிய கல்லறைகளையும், நினைவகங்களையும் கண்டேன்.

ரமேஷிடமிருந்து சில செய்திகளையும் கேள்விப்பட்டேன். சாமியாருக்கு விருப்பமான இடங்களையும், காட்சிகளையும் காண்பித்தார். அவர் விருப்பப்படியே இவர் நடப்பதாகவும் சொன்னார். அதுபோல் ஒன்றுதான அன்றிரவு ஓர் இந்திய உணவகத்திற்கு என்னை அழைத்துப்போய் சாப்பிடச் செய்தது. உணவு படைத்த பெண்மணி சேலை கட்டியிருந்தார். என்னுடன் தமிழில் நன்றாகப் பேசினார். குடும்பத்தைப்போல் உணவு படைத்தது வியப்பாக இருந்தது. தோசை, சோறு பலவகைக் கறிகளுடன் சைவ உணவுகளை நன்றாகச் சுவைத்துச் சாப்பிட்டேன். சில வட இந்தியர்கள் அங்கு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

இரவு எட்டுக்கெல்லாம் திரும்பி விட்டோம். மறுநாள் காரில் அவருடன் சென்று போட்ஸ் டவுன் வட்டாரக் கிராமப்புறங்களையும், புதிய வீடு கட்டப்படுவதையும், பண்ணைகளின் வேலைகளையும் காண்பித்தார். அஞ்சலகத்திற்குச் சென்று கடிதங்களைப் போட்டுத் திரும்பினோம்.

23ம் திகதி புதன்கிழமை காலை, இறுதியாகச் சாமியாரை விட்டுப் பிரிந்தேன். அவர் வழியனுப்பி வைத்தார். காரில் ரமேஷுடன் வடக்கே முந்நூறு மைல் நியூயார்க் வந்து விட்டோம். கிழக்கு முகக் கடல் தீவில் உள்ள சுதந்திர தீபமேற்றிய அமெரிக்கத் தாய் முகத்தைக் காண கப்பலில் ஏறிச் சென்றோம். பிற்பகலில் வந்தபோது காரில் உள்ள உடைமைகளில் எனது பெரிய புதிய பையைக் காணோம். இடப்புற சிறு கண்ணாடிச் சன்னலை உடைத்து அந்தப் பையை மட்டும் திருடி விட்டனர். கனடாவில் வாங்கியதும் என் உடைகளும் அதிலிருந்தன.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அங்கு குப்பைக் கூடைகளில் தேடிப் பார்த்துவிட்டு சாமியாருக்கும் போலீசாருக்கும் போன் செய்தார் ரமேஷ். காவலர் வந்து பதிந்து கொண்டு போனார். திருட்டுப் போன பொருள் போனது போனதுதான்; உலகிலேயே மிகப்பெரிய திருட்டுக் கூட்டம் நியூயார்க்கில் தான் உண்டு என அவரே என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டார். வருத்தமிருந்த நான் அதனைக் காதில் போட்டுக்கொள்ளவில்லை. என் மடத்தனமே அவரது அசாக்கிரதையுடன் செயல்பட்டு விட்டது. இது எனக்குப் பெரிய இழப்புதான். எனினும் அதை மறந்துவிட்டேன். மனதிலிருந்து அதைத் துறக்க முடியவேயில்லை. சரியான படிப்பினை அது.

மாலை ஐந்தரைக்கு எப்போதும் போலவே அன்றும் இருள் வந்துவிட்டது. காரில் போய்க்கொண்டிருக்கும் போது 'நீங்கள் கேட்ட, மாபெரும் தேசிய நூலகம் இதுதான். இது மிகப் பிரம்மாண்டமான பொது நூலகம். இறங்கிப் பார்க்கலாமா?' என ஒப்புக்குக் கேட்டார். 'பரவாயில்லை வேண்டாம்!' என்றேன்.

ஐம்பது வகை நூலகங்களில் உலகப் பல்வேறு மொழிகளின் — தமிழ் உட்பட அபூர்வ நூல்கள் இங்குள்ளன. வான மண்டல பிரபஞ்ச உலகத்திலே அதிசய அறிவியல் கூடங்களையும் காண முடியவில்லை. தாமு கட்டிடம் வெளிப்புறப் பார்வையுடன் முடிந்தது. வட அமெரிக்கச் செவ்விந்திய வரலாற்றுக் கூடம். இயற்கையான அறிவியல் கலைக்கூடம். மனித ஐம்பொறிக் கல்வியாலான மொழிகளைப் பகரும் கூடம் ஆகியன பார்க்கப்படாதவை. இவற்றைப் பார்க்க நேரமில்லாமற் போய்விட்டது.

உலகில் மிக உயர்ந்த எம்பயர் ஸ்டேட் பில்டிங் என்ற உயரமான கட்டிடத்தின் லிப்டில் இரு தடவை மாறி மாறி, ஏறிப் போய் ஒளி வெள்ளமான நியூயார்க் மாநகரைக் கண்டேன். 1931ல் கட்டப்பட்ட இதில் 86 மாடிகள் வரை பொதுமக்கள் சென்று பார்க்க அனுமதிக்கப்படுகிறது. 102 மாடிக்கு மேலும் இதில் அறிவியல் கருவிகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. அடித்தள மாடிக் கூடங்களில் கலைப் பொருட்கள் உள்ளன. கட்டிடச் சுற்றிலும் 56 வகையான இடங்களையும் உள்ளடக்கிய இப்பகுதி தீவுபோலுள்ளது.

அன்றிரவு நகரப்புறப் பகுதியில் குடிவாழும் ஒரு வட இந்திய யோகியின் வீடு சென்று, அவருடன் உரையாடியபின் நள்ளிரவில் தூங்கினோம். மறுநாள் அந்த மடத்திலிருந்து காலையில் புறப்பட்டு அவர் காட்டிய வடபுலப் பகுதியில் கார் ஓடியது. வட பாலத்தில்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

சென்று, விமானத் தளத்தைத அடைந்தோம். பத்து மைல் இவ்வாறு சென்று விமானத் துறையிலுள்ள காண்டீனில் காலைப் பசியாறலை முடித்துவிட்டோம். பயணிகள் அமருமிடத்திற்கு வந்து என்னை விட்டு விட்டு, வழியனுப்பிச் சென்றார் ரமேஷ். நண்பகலில் மீண்டும் மத்திய நகரான சிக்காகோ வந்து சேர்ந்தேன். என் பயணத் திட்டப்படி 24-ம் திகதி நான் பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு சிக்காகோவிலிருந்து தென்கிழக்கு மூலையிலுள்ள வட, அமெரிக்காவின் மியாமி நகருக்குச் செல்ல வேண்டும் அனுப்பிசகு தவறாமல் அங்கு மாலை ஐந்து மணிக்குச் சென்றுவிட்டேன். இருபதுக்கு மேற்பட்ட மேற்கிந்தியத் தீவுகள், மத்திய அமெரிக்கா, தென்னமெரிக்கா நாடுகளுக்குச் செல்லும் விமான துறைப் பகுதிகள் இங்கு பல முகவர்களை அமர்த்தியிருந்தன. ஒரு மைலுக்கு மேற்பட்ட இந்த உள்முகப் பகுதிகளுக்கு நடந்தே சென்று கண்டேன். வெளியே இருட்டி விட்டது.

கடந்து வந்த பாதைகளையும், நாடு நகரப் பகுதிகளையும், அழகிய இடங்களையும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். எண்ணும்போது அதிர்ச்சியான சில துன்ப நினைவேடுகள் ஆழப்பதிந்திருந்தன.

இரவு பன்னிரண்டுக்கு மேல் தூக்கம் வருகிறது. விதவிதமான கருப்பு வெள்ளை, மஞ்சள் பழுப்பு வகை இன மக்கள் வருவதும் போவதுமாக இருந்தனர். அனைவரும் எனக்குப் புதியவர்களே! இவ்வாறான தேசமறியாத பல இனப் பயணிகளையும், அவர்களை வரவேற்க வந்தோரும், வழியனுப்ப வந்தோரும் என்னைப் பார்க்கிறார்கள். நான் அவர்களை அன்புடன் நோக்குகிறேன். பலரும் அங்கு படுத்திருந்தனர். நானும் ஓரிடத்தில் விரிப்பு விரிக்கப்பட்டிருந்த படுதா பகுதியில் நாற்காலியண்டையில் கால் நீட்டிப் படுத்துக் கொண்டேன். சில மணி நேரம் மெய்மறந்து கிடந்தேன்.

பொழுது விடிய ஆரம்பித்தது. அந்த இரவிலும் தேநீர்க் கடை விடிய விடிய இருந்தது. மூன்று முறை கோப்பி குடித்தேன். பகல் போல் இருந்த அந்தச் சூழலில் தூக்கமே வராததால், 'காப்பி ஓ' வே இதமாக இருந்தது. அதிகாலையில் தேநீர் குடித்துவிட்டு, பொழுது விடிந்தபின் வெளியில் நடக்க ஆரம்பித்தேன். அரை வட்ட வடிவமான அந்த மியாமி விமானத்துறையின் வெளிப்புறம் சுற்றிச் சுற்றி நடந்தேன்.

முற்றிலும் அது புதிய பகுதி. நல்ல வெயில் அடித்தது. பனியில்லை, குளிரில்லை. மழையுமில்லை. உடல் சூடாக வெதுவெதுப்பான வெளிப்பகுதியில் நடந்து திரிந்தேன். எங்கும் பலவகையான பனை மரங்கள், தென்னை மரங்கள், ஈச்ச மரத்திலும் பல வகையினங்கள்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பசுமையாகத் தோற்றமளித்துக்கொண்டிருந்தன. மலேசியா போன்று தட்ப வெப்பமான சூழல் வளமாக இருந்தது. மலேசியாவுக்கே வந்துவிட்டது போலிருந்தது. அதனை வேறுபாடான ஒரு நாட்டுப் பகுதியும் இந்த அமெரிக்காவிலேயே இருக்கிறதே என வியந்தேன்.

மியாமி கடற்கரை மிக அதிசயமான அழகிய நெடுங் கடற்கரை எனக் கேள்விப்பட்டேன். பயண முகவர்களும் சொன்னார்கள். ஆனால் போய்விட்டு திரும்பும் வழியறியேன். பலதடவை வெளியில் சென்று மீண்டேன். நகரப் பகுதிகளும் போய்வர எனக்குத் துணிவு பிறக்கவில்லை.

மியாமி பகுதிகளில் விற்கப்பட்ட சில அதிசயமான கலைப்பொருட்களை மட்டும் வாங்கிக் கொண்டேன். அன்று கிறிஸ்மஸ் தினமாதலால் விமானக் கூடத்தில மிக அதிகமான மக்கள் பயணம் செய்தனர். கூட்டமோ மிகுதியாக நடமாடியது.

பிற்பகல் மூன்று மணிககு யுனைட்டட் ஏர்லைன்சில் ஏறி மீண்டும் சிக்காகோ வந்து மாலையில் சேர்ந்து விட்டேன். மாலை ஆறு மணிக்குத்தான் எனது டிக்கெட் செல்லுபடியாகும். ஏற்பாட்டாளர் உறுதி கூறியதால் அவ்வாறு என் பயணத்தை முன்கூட்டியே வைத்துக் கொண்டு விட்டேன்.

சிக்காகோ விமானத்துறையில் நான் நான்கு மணி நேரத்தைச் செலவிட வேண்டும். என்ன செய்வது எனப் புரியவில்லை. ஓரிடத்தில் அமர்ந்தேன். பிறகு நடந்து சென்று இரவு பத்தரை மணிக்கு நான் போகவேண்டிய அதே நிறுவன விமானம் போவது உறுதியா என அறிந்து டிக்கட்டிலும் அதைக் குறிக்கச் செய்து வாங்கி வைத்துக் கொண்டேன். ஒரு கைப்பையை பெரிதாகப் பார்த்து வாங்கினேன். சில சட்டை பனியன்களையும், வேறு சிலவற்றையும் அஞ்சல் அட்டைக் கார்ட்டுகளையும் வேண்டுமளவு வாங்கிவிட்டேன். கனடாவில புத்தகம் விற்ற பணத்தில் போதுமான அளவு இருந்தது. சிக்கனமாகவே செலவிட்டேன். மியாமியிலும் இங்கும் ரமேஷ் தந்த உணவுகளை உண்டேன். எந்த உணவும் கெட்டுப் போகாததும் வியப்புதான்

26ம் தேதி விடியற்காலை மூன்று மணிக்குத்தான் என் விமானம் லாஸ் ஏஞ்சல்சுக்கு வந்து சேர்ந்தது. இரவில் வெளிப்புறப் பகுதியைப் பார்க்க முடியவில்லை. எந்த வகையான சோதனையுமில்லை. உள்நாட்டுப் பகுதியில அங்கு சோதிக்கவில்லையாதலால், விரைவாக நானும் கூட்டத்துடன் வெளியே வந்தேன். உடனே அங்கு வெளியே சரசுவதிதேவி வரவேற்று என்னை அவரது காரில் அவருடைய பெற்றோர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று தேநீர் தந்து எனக்காக ஒதுக்கப்பட்ட சிறப்பான தனிவீட்டறையில் தங்க வைத்துவிட்டார். இவர் முதல் நாளன்றுதான், எனது பெரிய லக்கேசுடன் இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறார்.

தாயகம் நோக்கி . . .

அவர் சான்பிரான்சிஸ்கோவிலிருந்து இங்கு ஆண்டுதோறும் கிறிஸ்மஸ் விடுமுறையில் வந்து ஒருவாரம் தங்கிவிட்டுப் போவது வழக்கமாம். இது எனக்கு வாய்ப்பாக இருந்தது. அந்த வீடு மிகப் பெரிய கிராமப்புற வீடு.

இவரைப் போலவே திரு. முகுந்தனும் ஏரேகாவிலிருந்து காரிலேயே தாம், தன்னந் தனியனாக தமது தாயார் வீடுள்ள இந்நகருக்கு வந்திருக்கிறார். இவர் இன்று பகலில் வந்து என்னை அழைத்துப்போய் அங்கு தங்கினேன். நாங்கள் மூவர் அந்த வீட்டில் இருந்தோம்.

முகுந்தன் அன்று சைவ உணவு சமைத்துவிட்டார். நாங்கள் உண்டோம்.

லாஸ் ஏஞ்சல்சில் மூன்று நாள்

அவரது தாயாருக்கு உடல் நலிவும் நோயும் வந்துவிட்டது. தந்தையில்லை. இவர் மூச்சுக்கு மூச்சு தமது மூல நாடான ஜெர்மனியைப் புகழ்ந்து கொள்வார். ஜெர்மன் மொழி ஏடு வாங்கிப் படிக்கிறார். இவர்கள் அமெரிக்கர்கள்தான். ஆனால் கலாசார வேறுபாடுளது.

சரசுவதி தேவி, என் மலேசியப் பயணம் 28ம் தேதி பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு மாஸ் விமானத்தில் ஏற்பாடாகி, எழுதி முத்திரையிடப்பட்டு டிக்கெட்டை வாங்கி வந்துவிட்டதால் என்பாடு சுலபமாகிவிட்டது.

அன்று மாலை லாஸ்ஏஞ்சல்சுக்கு அருகிலுள்ள 'டிஸ்னி லேண்ட்' ஹாலிவுட் உல்லாசப் பகுதிக்குப் போய் வரலாம் என அழைத்தார்கள். இன்று கிறிஸ்மஸ் சம்பந்தமான கொண்டாட்டங்கள் பெருங்கூட்டமாக இருக்கும் எனக் கேள்விப்பட்டதால் அங்கு நான் வரவில்லை எனக் கூறிவிட்டேன். மியாமியில் வெள்ளை அன்னம், செந்நாரை, பெரிய ஆமை, வால் டிஸ்னி முதலிய உல்லாச உலகத்தைப் பார்க்க விரும்பியும் முடியாமற் போயிற்று. ஆனால் இங்கு வேறு வகையான களியாட்டச் சூழல் மிக்க விடுமுறைக் கூத்தாட்டமாக இருக்குமாதலால் இங்கு நான் போகவில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நான் சுற்றி வந்த இந்த மூன்று நாடுகளிலும் பார்க்க விரும்பியும் பார்க்கப்படாமல் போய்விட்டவை:

1. பனிச்சறுக்கல் விளையாட்டு; 2. செவ்விந்தியர் குடியிருப்பு முகாம்; 3. வட ஜப்பானியக் கிராமப்புறம்.

மிகமிக உயர்ந்த மலைமடு. மரணவெளிப் பள்ளத்தாக்குகள் கலிபோர்னியாவிலும், நெவாடாவிலும், நியூமெக்ஸிகோவிலும் அதிகமாக உள்ளன. அபூர்வமான பயங்கரப் பகுதியில் குகைகளும், மரண சாகசப் படுகுழிகளும், செங்குத்துச் சிகரங்களும் இப்பகுதிகளில் உண்டு. டல்லாஸ், அரிசோனாவும் இப்படியே.

பென்சில்வேனியா மாவட்டத்தில் பிலடெல்பியாவின் பல பகுதிகளைக் கண்டதும், வாஷிங்டன், நியூயார்க் மாவட்டங்களில் சென்றதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சான்பிரான்சிஸ்கோவுக்கும் நியூயார்க்கிற்கும் சுமார் மூவாயிரம் மைல் தூரம். மூன்று மணி நேர வித்தியாசம். நியூயார்க்கில் காலை மணி 9-00 என்றால் அதே வேளை சான்பிரான்சிஸ்கோவில் காலை மணி ஆறு. இவ்வளவு வித்தியாசம் உண்டு.

வட அமெரிக்கா 1977 முதல் ஜப்பானிலிருந்து பல வகையான மோட்டார்களை இறக்குமதி செய்து வருகிறது. 1986ல் 17.9 ./. அமெரிக்காவிற்கு விற்ற விழுக்காடு ஆகும் இது. அதிகளவு மேற்கு ஜெர்மனியே வாங்குகிறது. ஜப்பானியப் பொருட்கள் அமெரிக்காவைவிட ஜப்பானில் விலை அதிகம். அதிலும் மலேசியாவில் இன்னும் விலையதிகம் என நான் கண்டேன். இவ்வாறு ஏற்றுமதிகளுக்காகவே இவ்வாறான பொறிகளும், ஊர்திகளும் கடிகாரங்களும் ஜப்பானிலிருந்து வெளியே போய் விற்கப்படுகின்றன.

ஒரே நாள் நான் நியூயார்க், சிக்காகோ, மியாமி என்ற இம் மூன்று நகரங்களுக்கு 2125 மைல் தூரம் விமானத்தில் பறந்துள்ளேன் என்பது வியப்பாக உளது. இதுபோல் டிசம்பர் 25ம் தேதி மியாமியிலிருந்து புறப்பட்டு, சிக்காகோ வில் இறங்கி வேறு விமானத்தில் லாஸ் ஏஞ்சல்சுக்கு போய்ச் சேர்ந்த தூரம் 3385 மைல்களாகும். நடுக்கம் ஏற்படும் வியப்பான பயணம் இது. மியாமியைத் தவிர மற்ற எனது பயண ஊர்களில் இருபத்தைந்து டிகிரிக்குமேல் வெப்பமில்லாத கடுங் குளிரான விண்ரர் பருவக் காலமாகும். ஒவ்வொரு பருவமும் மூன்று மாதமிருக்கும். அடுத்த பருவம் மார்ச் மாதம் பிறக்கும்.

28ம் தேதி காலை பத்து மணிக்கு சன்செட் வெஸ்ட் என்ற லாஸ் ஏஞ்சல்சின் மேற்குப்பகுதியூரிலிருந்து தெற்கே பல மைல் கடந்து, காரில் வந்து விமானத்துறையை அடைந்தோம். மாஸ் விமான முகவர்களான மலாயர்களைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

எனது பெரிய பெட்டியை நிறுத்துப் பார்த்து, 'எடை கூடி விட்டது' என்று அமெரிக்கர் ஒருவர் அங்கு கண்டிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார். எனக்குக் கிலி பிடித்துவிட்டது. வழியனுப்பி எனக்கு உதவ வந்த சரசுவதி தேவிக்கு ஆத்திரம் வந்துவிட்டது. அவர் உடனே, 'இதற்கு மாற்று வழி உண்டா, சட்டப்படி ஏதாவது விதிவிலக்கு இருக்குமே, அதைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லுங்கள்!' என அதற்றலுடன் கண்டிப்பாக அந்த ஆளை போய்ப் பார்க்கச் சொன்னபடி, அவர் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்து, 'இப்பெட்டியில் உள்ளவற்றை இரண்டு மூட்டையாக மாற்றினால் வரிக்கட்டணமில்லை!' என்றார். அதன்படி தேவி விரைவாக நடந்தோடினார் அங்கேயே நான் நின்றேன்.

ஓர் அட்டைப் பெட்டியை வாங்கிக்கொண்டு வந்து சரசுவதியே, அதை இரண்டாக்கி விட்டார். வரி இல்லாமல் அதை லக்கேசில் போட்டுவிட்டேன். பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு அந்தப் பயண விமானத்தில் ஏறும் பல தமிழர்களும் மற்றவர்களும் இருந்தனர்.

ஆறரை மணி நேரத்தில் நாங்கள் அவாய்த் தீவின் ஒனலூலு வந்தடைந்தோம். ஒரு மணி நேரததிற்குப் பின் ஊர்தி பறந்தது. எட்டரை மணி நேரத்தில் தோக்கியோவுக்கு வந்து விட்டோம். இங்கும் அதே நேரம், ஆள் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி நடந்தது. ஒனலூலுவும் தோக்கியோவும் டியூட்டிஃப்ரி கடைகளின்றி அமைதிச் சூழலில் தூங்கின. இரண்டிலும் பயணிகள் அதிகமில்லை. வெகு விரைவாக ஒரு நாள் கூடிவிட்டது. 29ம் தேதி பிறந்துவிட்டதாக தோக்கியோவில் கூறினார்கள்.

இரவில் இங்கிருந்து புறப்பட்ட எங்கள் விமானம் மறுநாள் அதிகாலையில் 30ம் தேதி புதன்கிழமையன்று கோலாலம்பூர் சுபாங் ஏர் போர்ட்டை அடைந்தது. அது நான்கு மணிக்குத்தான் வந்து சேர்ந்தது. இது மட்டுமே ஒன்பது மணி நேரம். இவ்வாறு 24 மணி நேரம் நான் ஒரே விமானத்தில் பல்லாயிரம் மைல் கடந்து வந்து சேர்ந்ததை இப்போது நினைத்தாலும் வியப்பான அதிர்ச்சி தருகின்றது.

கடைசியாக சாமியார் சார்பில் லாஸ் ஏஞ்சல் விமானதுறைக்கு வந்து, பல்வேறு உதவிகளையும் ஒத்துழைப்புத் தந்து வழிகாட்டிய அந்தப் பெண் போசகியம்மாள் சரசுவதி தேவிக்கு நான் நன்றி கூறி விடைபெறும்போது, அந்த அம்மாள் கண் கலங்கினாள்.

விமானத்திலிருந்து நான் அவரது பெற்றோர்க்கும், முகுந்தன் தாயார், கனடா நண்பர்கள் நால்வருக்கும் கடிதக் கார்டு எழுதித் தந்துவிட்டது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. தோக்கியோ வரும்வரை என்னருகில் இரு இடம் காலியாக இருந்ததால் காலை நீட்டிப் படுத்துக் கொண்டேன். நன்றாக உறங்கியிருக்கிறேன். விமானத்தில் தூங்கினால் என்ன விமானத்துறையில் தூங்கினால் என்ன? இரண்டும் எனக்கு ஒன்றுதான். எனது இரு மாதக் குளிர்ப்பயணம் குளிர்பானமாக இருந்தது.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

V. K. Rajaratnam

for

National

PRODUCTS

&

LML Vespa

SCOOTERS

V. K. RAJARATNAM

65, STANLEY ROAD

JAFFNA

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நீங்கள் வளரும்போதே
உங்கள் சேமிப்பு

வளர்வதை

உறுதி செய்யுங்கள்!

உங்கள் வாழ்க்கை வளம்பெற
நல்லதோர் வழிகாட்டி

'ஷப்ரு'

உங்கள் நிதியத்தைப் பெருக்க எங்கள்
முதலீட்டுத் திட்டங்களை நாடுங்கள்.

*** நிலையான வைப்புத்திட்டம்/TERM DEPOSIT**

காலம் (மாதம்)	மாதாந்த வட்டி வீதம்	முதிர்ச்சியில் வட்டி வீதம்
3	—	15./·
6	15./·	17./·
12	18./·	20./·
24	21./·	23./·
36	22./·	24./·

*** வைப்புச் சான்றிதழ் / CERTIFICATE OF DEPOSIT**

*** முதலீட்டுச் சேமிப்புத் திட்டம்**
INVESTMENT SAVINGS DEPOSIT

உங்கள் நிதியைப் பெருக்க மேலும் பல 'புதிய வழிகள்!' 'ஷப்ரு'வின் உதவியை நாடுங்கள்!

ஷப்ரு
யுனிக்கோ
பினன்ஸ்
லிமிடெட்

● 61, நியூ புல்லர்ஸ் வீதி
கொழும்பு – 4
தொலைபேசி: 589310, 500576

● 207, மின்சார நிலைய வீதி
யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி: 22073

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

நூலாசிரியர் . . .

திரு. இர. ந. வீரப்பன் அவர்கள் மலேசிய நாட்டின் தமிழ் உணர்வுமிக்க, புகழ் பூத்த தமிழ்த் தலைவர். மலேசியாவில் அறிஞர்களாலும். அரசியல் தலைவர்களாலும். மற்றையோராலும் மதிக்கப்பட்டுவரும் இவர் உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தின் தலைவராக இருந்து பல ஆண்டுகளாகப் பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

தமிழர் பற்றி ஆராய்வதற்கும். அவர் தம் தொடர்புறவுகளை வளர்ப்பதற்கும் பல முறை உலக நாடுகளுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு கிடைத்தற்கரிய விபரங்களை வெளியிட்டவர்.

இவரின் மேனாட்டுப் பயணங்கள் இந்நூலின்கண் பரக்கப் பேசப்படுகின்றது. இந்நூல் தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கு மிகவும் பயனுள்ளதொன்றாதலினால், இதை எல்லாரும் வாங்கிப் படிப்பதன் மூலம், இந்நூலாசிரியரின் தன்னலமற்ற, சீரிய பணிக்கு உதவிடலாம்.

பல தமிழ் நூல்களை ஆக்கி வெளியிட்டு வரும் அன்பர், திரு இர. ந. வீரப்பன் அவர்கள் ஆக்கிய ''உலகத் தமிழர்'' என்னும் பனுவலுக்கு தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் பரிசளித்துக் கௌரவித்துள்ளமையை விசேடமாகக் குறிப்பிடலாம்,

உலகத் தமிழர் முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபட்டுப் பணியாற்றிவரும் இவர் பல்லாண்டு வாழ இறைவன் இன்னருள் பாலிப்பானாக! வாழ்க தமிழ்! உயர்க தமிழினம்!

ஆ. சண்முகலிங்கம்
(ஆசிரியர், 'உலகத் தமிழர் குரல்')

அச்சகம்: ஸ்வர்ணம் பப்ளிசிரீஸ், பெருமாள் கோவிலடி, யாழ்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org